

Ціна 1,50 грн

Волинський
Монітор

Двожизневик
Dwutygodnik

Monitor Wołyński

№ 13 (73) 13.09.2012

www.monitor-press.com

Крzesło na czelniego. Archiwalne zdjęcie z 2009 roku. Powstało w pierwsze dni kompletowania redakcji „Monitora Wołyńskiego”

Крисло головного редактора. Архівне фото з 2009 року. З'явилось у перші дні формування редакції «Волинського Монітора»

«Волинський Монітор» повертається „Monitor Wołyński” wraca

**Drodzy Czytelnicy,
jesteśmy szczęśliwi, że po
dwumiesięcznej przerwie
znow jesteśmy razem.**

**Дорогі Читачі,
ми щасливі, оскільки після
двомісячної перерви ми
знову разом.**

Zaistniała przerwa nie wynikała z naszej winy. W ciągu trzech lat dofinansowanie naszego czasopisma było realizowane przez Fundację „Pomoc Polakom na Wschodzie” ze środków Senatu RP. Od początku 2012 roku tę funkcję przejęło Ministerstwo Spraw Zagranicznych, tłumacząc tę zmianę lepszym „rozeznaniem w terenie”. Ponad półroczny okres organizowania dofinansowania prasy polonijnej powoli dobiega końca. Spodziewamy się, że te zmiany wyjdą naprzeciw oczekiwaniom Polonii.

Ze swojej strony obiecujemy naszym Czytelnikom, że będziemy twardo bronić zasad polityki redakcyjnej „Monitora Wołyńskiego” w swojej wierze w wolność słowa i prasy. Przy okazji chcemy jeszcze raz podziękować naszym Drogim Autorom za dotychczasową współpracę i nadal przesyłane teksty (mimo zawieszenia „Monitora”). Ze względu na słaby fundusz redakcyjny nie możemy dotrzeć do różnych zakątków regionu. Dlatego serdecznie zachęcamy Społeczność Wołyńską do współpracy z „Monitorem”

poprzez przesyłanie wiadomości o ważnych i ciekawych wydarzeniach naszego polsko-ukraińskiego pogranicza (pod adresem: ul. Kryłowa 5/7, Łuck 43025, e-mail: info@monitor-press.com, tel.: (0332) 72 54 99). Czekamy także na Państwa opinie i komentarze na stronie internetowej naszego pisma: www.monitor-press.com.

Z całego serca dziękujemy Drogim Kolegom Dziennikarzom z mediów polskich i ukraińskich za solidarność, wsparcie koleżeńskie i kibicowanie przy naszym redakcyjnym problemie. Szczególne wyrazy wdzięczności składamy na ręce Szanownej Pani Prezes FOPNU Emilii Chmielowej, Redaktora Naczelnego „Kuriera Galicyjskiego” Mirosława Rowickiego, Redaktora Mirosława Wataszczuka, Prezesa Aleksandra Alfiorowa, a także wszystkim Sympatykom naszego pisma, którym nie jest obojętne istnienie myśli polskiej i słowa na Ukrainie.

Kolegium Redakcyjne „Monitora Wołyńskiego”

Ця перерва виникла не з нашої вини. Упродовж трьох років дофінансування нашого часопису реалізовувалося Фондацією «Допомога полякам на Сході» із коштів Сенату РП. Від початку 2012 року цю функцію взяло на себе Міністерство закордонних справ РП, пояснюючи таку зміну кращою «орієнтацією на місцевості». Понад піврічний період організації дофінансування полонійної преси поволі добігає кінця. Сподіваємося, що ці зміни задовольнять очікування Полонії.

Зі свого боку, обіцяємо Нашим Читачам, що будемо твердо відстоювати засади редакційної політики «Волинського Монітора» у своїй вірі у свободу слова та преси. При нагоді ще раз хочемо подякувати нашим Дорогим Авторам за постійну підтримку і постійне висилання текстів (незважаючи на припинення виходу «Монітора»). У зв'язку з невеликим редакційним фондом, не можемо дістатися до різних куточків регіону. Тому сердечно заохочуємо волинську

групаду до співпраці із «Монитором» шляхом надсилання повідомлень про важливі та цікаві події нашого польсько-українського пограниччя (за адресою: вул. Крилова, 5/7, 43025 Луцьк, e-mail: info@monitor-press.com, tel.: (0332) 72 54 99). Чекаємо також на Ваші відгуки та коментарі на Інтернет-сторінці нашого видання: www.monitor-press.com.

Від широго серця дякуємо Дорогим Журналістам із польських та українських ЗМІ за солідарність, дружню підтримку та вболівання за вирішення нашої редакційної проблеми. Особливі слова вдячності адресуємо шановній Пані голові FOPNU Emilii Хмельовій, головному редактору видання «Kurier Galicyjski» Мирославі Ровіцькому, редактору Мирославі Ватащук, пану Олександрові Альфорову, а також усім Прихильникам нашого видання, котрим не байдуже існування польської думки та слова в Україні.

Редакційна колегія «Волинського Монітора»

Візуальний Люблін
Lublin wizualny

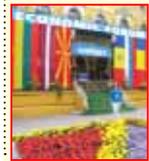
Тренінг «Make it visual!» відбувався з 18 по 25 серпня. Szkolenie «Make it visual!» odbyło się 18-25 sierpnia.

str. 4

XXII Економічний форум
XXII Forum Ekonomiczne

У Польщі збудують першу ядерну електростанцію. W Polsce wybudują pierwszą elektrownię jądrową.

str. 5

Ядвіга Демчук:
Моя пригода з Україною
Jadwiga Demczuk:
Moja przygoda z Ukrainą

Я дуже горджуся своїми учнями. Jestem ogromnie dumna ze swoich uczniów.

str. 6

Марш пам'яті польського Сибіру
Marsz Pamięci Polskiego Sybiru

У Білостоці вшанували пам'ять Сибіряків. W Białymstoku uczczono pamięć Sybiraków.

str. 9

Легальний нелегал
Legalnie nielegalni

Добре було би для їхнього здоров'я запровадити терапію. Przydałoby się wprowadzić korekcyjną dla ich zdrowia terapię.

str. 14

Наш
передплатний
індекс: 49053

Kiedy nie ukazywał się „Monitor Wołyński”... Поки «Волинський Монитор» не виходив...

W Łucku zostało otwarte Centrum Informacji Usług Turystycznych. Centrum jest czynne codziennie, oprócz poniedziałku, świadczy bezpłatne usługi informacyjne. Znajduje się przy ulicy Senatorki Lewczaniewskiej 2.

25 sierpnia b.r. do znaku pamiątkowego miast partnerskich, który został otwarty w Łucku dwa lata temu, dodano jeszcze jedną strzałkę, która wskazuje Białystok, z którym Łuck podpisał umowę o partnerstwie.

22-26 sierpnia w Łucku odbywał się XIII międzynarodowy Festiwal „Poleskie Lato z Folklorem”. W uroczystości uczestniczyły zespoły folklorystyczne z 12 krajów świata.

W dniach 24-26 sierpnia 2012 r. odbył się IV Zjazd Polonii i Polaków. Organi-

zatozem wydarzenia była Rada Polonii Świata we współpracy ze Stowarzyszeniem „Wspólnota Polska”. W Zjeździe wzięli udział reprezentanci 44 organizacji polonijnych z całego świata, w sumie ok. 300 osób. Podczas Zjazdu obradował Sejm Polonijny, trwała także praca w komisjach: ds. relacji Kraju z Polakami za granicą i promocji Polski, oświaty polskiej poza granicami Kraju, duszpasterstwa poza granicami Kraju, obrony dobrego imienia Polski i Polaków i w komisji ds. młodego pokolenia.

Wołyńska śpiewaczka Halina Konach w lipcu 2012 roku zajęła drugie miejsce na Międzynarodowym Festiwalu „Słowiański Bazar”, który odbywał się w Witebsku.

Na początku lipca przedstawiciele polskiej misji lekarskiej przeprowadzili badania

mieszkańców Łucka w polowym szpitalu.

24 lipca b.r. papież przyjął rezygnację z funkcji ordynariusza diecezji Łuckiej, złożoną przez biskupa Marcjana Trofimiaka. Administratorem apostolskim diecezji Łuckiej został bp Stanisław Szyrokradiuk.

W lipcu odbyła się wizyta podsekretarza stanu w MSZ, Janusza Ciska we Lwowie. Poświęconą była zapoznaniu się z sytuacją polskich organizacji i mediów na Ukrainie. Następnie Ukrainę odwiedził przewodniczący Komisji ds. Łączności z Polakami za Granicą Sejmu RP Adam Lipiński, który też miał spotkanie z przedstawicielami polskich mediów i organizacji polskich na Ukrainie. Wizyty te wywołane były problemami, które dotyczyły dofinansowania mediów i organizacji polskich.

У Луцьку відкрили Центр туристичної інформації та послуг. Центр працює щоденно, окрім понеділка, він надає безоплатні інформаційні послуги та розташований за адресою: вул. Сенаторки Левчанівської, 2.

25 серпня до знаку партнерських міст, який відкрили два роки тому в Луцьку, додали ще одну стрілку. Вона вказує на польське місто Білосток, з яким Луцьк невдовзі підпише угоду про співпрацю.

22-26 серпня в Луцьку тривав XIII Міжнародний фестиваль «Польське літо з фольклором». У святкових заходах взяли участь колективи із 12 країн світу.

24-26 серпня 2012 р. відбувся IV З'їзд Полонії і поляків з-за кордону. Організатором заходу виступила Рада Полонії Світу у співп-

раці з Товариством «Спільнота Польська». У з'їзді взяли участь близько 300 осіб, які представляли 44 польські організації зі всього світу. Під час З'їзду відбулося засідання Сейму Полонії, тривала також робота в комісіях: у справах зв'язку Польщі з поляками за кордоном і реклами Польщі, польської освіти за межами країни, духовної опіки за межами країни, захисту доброго імені Польщі і поляків, а також комісії у справах молодого покоління.

Волинська співачка Галина Конач у липні 2012 року зайняла 2-е місце на Міжнародному фестивалі «Слов'янський базар» у Вітебську.

На початку липня представники польської лікарської місії провели консультації і медогляд лучан у польовому госпиталі.

24 липня 2012 року Папа Римський прийняв зречення єпископа Маркіяна Трофим'яка з уряду ординарія Луцької дієцезії. Апостольський Адміністратором дієцезії призначено єпископа Станіслава Широкограда.

У липні відбувся візит до Львова заступника міністра закордонних справ РП Януша Цісека. Приїзд був присвячений знайомству із ситуацією, у якій перебувають польські організації та мас-медіа в Україні. Потім Україну відвідав голова сеймової Комісії у справах зв'язків з кордоном Адам Ліпінський, котрий також зустрівся з представниками польських мас-медіа і польських організацій в Україні. Причиною цих візитів стали проблеми із доfinansуванням польських організацій та мас-медіа.

Nie ma jak w Zamłyniu Ніде так нема, як в Замлинні

W dniach 14-28 lipca po raz drugi w Zamłyniu, w powstającym tu Międzynarodowym Centrum Integracji, odbyła się Letnia Szkoła Języka Polskiego dla dzieci pochodzenia polskiego z Wołynia mających zamiar studiować w Polsce. Gospodarzem i pomysłodawcą Letniej Szkoły Języka Polskiego jest książd Jan Buras.

Zajęcia były prowadzone w trzech grupach przez troje nauczycieli z Polski (z Leszna i z Zamościa). Oprócz posługiwania się językiem polskim na lekcjach uczestnicy szkoły mieli możliwość rozmawiania, śpiewania oraz wspólnych zabaw i gier w tym języku z dwiema opiekunkami z Zamościa i z Chelma. Uczniowie nie tylko uczyli się języka polskiego. Uczestniczyli także w warsztatach malarskich prowadzonych przez wybitne malarki z Łucka Tatianę Miałkowską i Halinę Czernisz. Wykonali prace na szkle, drewnie i ozdobili kolorowo torby ekologiczne. Dużą atrakcją była dwudniowa wycieczka do Polski – do Lublina i Kazimierza Dolnego nad Wisłą. W niedzielę uczniowie odpoczęli nad jeziorem Piśocznem.

Gośćmi szkoły byli Konsul Generalny pan Marek Martinek, Konsul pani Karolina Go-

lubiewska i Konsul pan Krzysztof Sawicki. Uczniowie mieli spotkanie z milicjantem z Lubomla i mogli porozmawiać na interesujące ich tematy związane z przestępczością nieletnich i z prawem karnym.

Aby otrzymać nagrody książkowe i dyplomy ukończenia szkoły, uczniowie napisali dwie prace: wypracowanie o sobie i list do Boga.

W czasie trwania szkoły nawiązały się nowe znajomości i przyjaźnie. Trudno było się rozstać, ale życie ma swoje prawa.

Wszyscy dziękowali Bogu, że mogli spotkać się wśród pięknej przyrody Zamłynia i doskonalić swoje umiejętności językowe, malarskie i śpiewacze.

Wiesław PISARSKI

Упродовж 14-28 липня вже вдруге у Замлинні, де повстає Міжнародний інтеграційний центр, відбулася Літня школа польської мови для дітей польського походження із Волині, котрі мають намір навчатися у Польщі. Господарем та ініціатором Літньої школи польської мови є ксьондз Ян Бурас.

Заняття проводилися у трьох групах трьома педагогами із Польщі (із Лешна та Замостя). Окрім використання польської мови на заняттях, учасники школи мали можливість розмовляти, співати та брати участь у спільних розвагах та іграх, у тому числі з двома опікунками із Замостя та Хелма.

Учні не лише вивчали польську мову. Вони також брали участь у малярських майстер-класах, які вели художниці із Луцька Тетяна Мялковська та Галина Черниш. Виконували роботи на склі, дереві, а також розфарбовували у кольори екологічні сумки.

Великою розвагою стала дводенна поїздка у Польщу – до Любліна та Казімєжа Дольного над Віслою. У неділю учні відпочивали на озері Пісочне.

Гостями школи були Генеральний консул

РП у Луцьку Марек Мартінек, консул Кароліна Голубевська та консул Кшиштоф Савіцький. Учні також зустрічалися з міліціонером із Любомля та розмовляли на теми, які їх цікавили, зокрема про злочинність серед неповнолітніх та кримінальне право.

Щоб отримати книжкові нагороди та дипломи про закінчення школи, учні написали дві роботи: розповідь про себе та лист до Бога.

У школи відбулися нові знайомства та зав'язалася дружба. Важко було розлучитися, але життя вносить свої корективи.

Усі дякували Богові, що могли зустрітись серед прекрасної природи Замлиння та удосконалювати свої мовні, малярські та співочі вміння.

Беслав ПИСАРСЬКИЙ

Festiwal Poezji w Przedborzu Фестиваль поезії в Пшедбожі

W dniach 11-16 sierpnia 2012 r. w Przedborzu (województwo łódzkie) odbył się XXI Światowy Festiwal Poezji Marii Konopnickiej.

Uczestniczyło w nim ponad 300 przedstawicieli różnych organizacji polskich z Ukrainy, Rosji, Białorusi i Litwy. Stowarzyszenie Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej reprezentowane było przez Aleksandra Chmielewskiego i Aleksandrę Karaszczuk. Wykonywali oni własne piosenki do tekstów Marii Konopnickiej w konkursie poezji śpiewanej i otrzymali za to dyplomy, wyróżnienie i nagrody. Największą jednak dla nich nagrodą był występ dla mieszkańców Przedborza na Starówce, którzy nazwali ich duet – Ola i Olek.

MW

11-16 sierpnia 2012 r. w Pшедбожі (Лодзьке воєводство) відбувся XXI Світовий фестиваль поезії Марії Конопницької.

У ньому взяли участь більше 300 представників різних товариств польської культури з України, Росії, Білорусі і Литви. Товариство польської культури на Волині ім. Еви Фелінської на фестивалі представили Олександр Хмилевський та Олександра Карашчук. Вони виконували власні пісні на вірші Марії Конопницької в конкурсі співаної поезії і отримали дипломи, грамоту і нагороду. Проте найбільшою нагородою стала довіра мешканців міста, які назвали цей колектив «Ола і Олек». Пшедбожани залюбки слухали їхні пісні у Старому місті.

BM

Стрелці з Łucka в родині європейських братств стрелецьких

Pod koniec sierpnia b.r. w Tucholi, która znajduje się na północy Polski, odbył się XVII Zjazd Europejskiej Wspólnoty Historycznych Strzelców (EGS). Po raz pierwszy oficjalnie udział w nim wzięła Ukraina. Strzelców reprezentowały Kozackie Bractwo Strzeleckie i Kozacka Asocjacja Strzelecka Ukrainy na czele z atamanem Wiktoorem Fedosiukiem. Dzisiaj rozmawiamy właśnie z nim.

- Wiktorze, przede wszystkim proszę wyjaśnić czytelnikom, jaka jest różnica pomiędzy kozackimi i strzeleckimi bractwami.

- Kozackie organizacje – to te, które powołują się na przeszłość historyczną. Natomiast my skupiamy się na strzeleckiej przeszłości. Kiedyś bezpieczeństwo miasta zależało od umiejętności wojowniczych jego mieszkańców, zwłaszcza umiejętności dobrego strzelania. W przypadku oblężenia społeczność musiała stać do obrony murów miasta. Zamożni mieszkańcy łączyli się w bractwa i uczyli strzelania z łuku, kuszy, a później ze strzelb i dział. Ten królewski przywilej nadawany był społeczności razem z prawem magdeburskim albo teutońskim. Tak powstały bractwa strzeleckie. Natomiast kozacy słynni byli ze swoich umiejętności i tradycji strzeleckich.

My posłaliśmy drogą odrodzenia strzeleckich tradycji poprzez kozactwo. W przyszłości chcielibyśmy, aby dzięki działalności oświatowej każde ukraińskie miasto miało swoją organizację. Każde historyczne bractwo wykorzystuje mundur epoki, która nawiązuje do jakiegoś znaczącego w historii wydarzenia, związanego z jego miastem, walką o niepodległość czy obroną ojczystego kraju. Kozackie Bractwo Strzeleckie swoje mundury wzoruje na mundurach Czarnych Zaporozców. Był to legendarny pułk konny Czarnych Zaporozców okresu Ukraińskiej Republiki Ludowej.

- Niedawno byłeś w polskim mieście Tuchola na XVII Zjeździe Europejskiej Wspólnoty Historycznych Strzelców. Proszę opowiedzieć o tej wycieczce.

- Zjazd odbył się na północy Polski, między Toruniem a Gdańskiem. Tuchola słynie ze swoich tradycji i ducha zjednoczonej Europy. Tucholskie Bractwo Kurkowe popularizuje swoje tereny jako atrakcyjne centrum turystyczne. Pięć lat temu spotkaliśmy się z trzema Mariuszami z tamtejszego bractwa (Wegner, Słomiński, Tomas) i od tej pory jesteśmy pobratymcami. Przypominam sobie nasze pierwsze spotkanie, na które Polacy przyszli ubrani w kontuszce, czapki z piórami, z szabłami przy boku. Nasze serca roztopiły się i od razu się zaprzyjaźniliśmy. Oni są polskimi patriotami, a my – ukraińskimi. Od tej pory jeździmy razem na zjazdy, spotkania, turnieje strzeleckie do Polski, do Czech czy Belgii.

- Jak doszło do oficjalnego przyjęcia was do Europejskiej Wspólnoty Historycznych Strzelców?

- Nasze podanie o przyjęcie złożyliśmy trzy lata temu w Belgii na XVI Zjeździe EGS. Wówczas odbyło się spotkanie z Karolem von Habsburgiem – nominalnym kierownikiem strzelców, oraz z prezesem strzeleckich organizacji Europy księciem Belgii Charlesem -Louisem de Mérode. Wtedy po raz pierwszy podzieliлись, że chcemy zostać częścią Europejskiego Towarzystwa Strzelców. W ciągu trzech lat braliśmy aktywny udział we wszystkich europejskich imprezach strzeleckich. W zeszłym roku złożyliśmy oficjalne podanie o przyjęcie. Nasze bractwa zjednoczyły się w Kozacką Asocjację Strzelecką Ukrainy. Wiosną b.r. podanie zostało rozpatrzone w Niemczech na posiedzeniu Prezydium EGS, a przyjęcie nas do Wspólnoty odbyło się właśnie w Tucholi. Symbolicznym jest to, że to Polska jako pierwsza uznała naszą niepodległość, a teraz w tym kraju nasza ukraińska organizacja kozacka została przyjęta do Europejskiej Wspólnoty Strzelców. W dodatku uroczystość miała miejsce w Dniu Niezależności Ukrainy.

- Opowiedz, jak to się odbyło?

- Uroczystości odbywały się na centralnym placu w Tucholi. Były tu ustawione flagi wszystkich państw. Orkiestra dęta grała hymn wszystkich krajów członkowskich, w tym hymn Ukrainy. Jesteśmy dziewiątym krajem europejskim, który dołączył do Europejskiej Wspólnoty Strzelców. Oprócz nas członkami są Belgia, Francja, Niemcy, Szwecja, Polska, Czechy, Chorwacja. Przeszliśmy w marszu przez całe miasto do nowego strzeleckiego miasteczka, gdzie postawiono olbrzymie namioty i sceny. Udział w uroczysto-

ściach wzięło ponad 10 tys. strzelców z całej Europy. W następnym dniu odbyły się zawody w strzelaniu. Zwycięzcęm przedstawiciel Belgii, którego mianowano Królem Kurkowym Europy. Odbyło się także posiedzenie Prezydium EGS, podczas którego po raz pierwszy zostaliśmy przedstawieni jako członkowie. Po zaprezentowaniu pretendenta na przeprowadzenie następnego zjazdu, odbyło się głosowanie. Wynik – za sześć lat zjazd odbędzie w Niderlandach.

W Tucholi odbywały się także msze św. Udział w nich brali najwyżsi duchowni dostojnicy z Francji, Niemiec. Łucką diecezję reprezentował ks. Jan Buras. Niestety na uroczystości nie mógł przyjechać przedstawiciel prawosławnej cerkwi, ale w następnym zjeździe na pewno będzie uczestniczył.

- Jakże są korzyści z działalności waszego Bractwa i skąd czerpicie środki na jego działalność?

- To europejskie uznanie zasług kozactwa. Ale jeszcze trzeba dużo pracować w zakresie rozwoju bractwa, promowania idei strzeleckiej i miejskiej samoobrony. Zadeklarowaliśmy, że chcemy, aby za 9 lat w Łucku spotkali się strzelcy z całej Europy. Przyniosłoby to korzyści miastu jako centrum turystyki. W Łucku w 1429 roku odbył się zjazd monarchów. To królewskie miasto. A jeśli chodzi o środki, to sprawa własnej inicjatywy finansowej, czyli samopomoc.

- Iu Ukrainców reprezentowało nasze państwo w Tucholi?

- Siedmiu przedstawicieli Bractwa Strzeleckich z Łucka, Lwowa i Kijowa, a także 20 uczestników zespołu „Kozacki Dżerela” z Kijowa w strojach narodowych. Mieliśmy jednak i nieprzyjemne momenty, związane z wizami. Nie wpuszczono nas na rozmowę do polskiego konsulatu w Łucku. W ciągu dwóch tygodni przychodziłem tam, ale bez rezultatu. Cały czas mówiono, żebyśmy poczekali. Więc 20 członków bractwa nie pojechało. Dopiero wtedy, gdy siedem osób, które miały wizy, przekroczyło granicę, zadzwonili do nas i powiedzieli, że wydadzą wizy dla innych członków bractwa. Niemisty było już za późno.

- Kilka lat temu przeciwnie, współpraca z Konsulatem odbywała się na wysokim poziomie.

- W 2008 roku po raz pierwszy przedstawiciel Konsulatu Generalnego RP w Łucku wzięli udział w naszych wspólnych uroczystościach w Beresteczku. Były Konsul Generalny Tomasz Janik uczestniczył w złożeniu wienieców na Kozackich Mogiłach. Wtedy nastąpiło otwarte ukraińsko-polskie oficjalne oddanie hołdu jak polskim, tak i ukraińskim bohaterom.

- Przypominam sobie, że przemówienie konsula Janika rozpoczęło wówczas dialog polsko-ukraiński.

- Dialog nie najwyższych przedstawicieli władz państwowych, a tych, kto tego dialogu naprawdę chce.

Луцькі стрільці в сім'ї європейських стрелецьких братств

Наприкінці серпня у місті Тухоля, що на півночі Польщі, відбувся XVII З'їзд Європейської Гільдії Історичних Стрільців (ЕГС). Вперше офіційно у ньому взяла участь Україна. Стрільців представляли Козацьке Стрелецьке Братство та Козацька Стрелецька Асоціація України на чолі з отаманом Віктором Федосюком. Сьогоднішня розмова саме з ним.

ли бажання стати частинкою європейського товариства стрільців. Упродовж трьох років брали активну участь у всіх європейських заходах стрілецьтва. У минулому році подали офіційну заяву про вступ. Наші братства організувалися в Козацьку Стрелецьку Асоціацію України. Навесні нинішнього року наша заява була розглянута в Німеччині на засіданні Президіуму ЕГС, а офіційне наше прийняття відбулося саме в Тухолі. Символічно, що нашу незалежність вперше визнала Польща, а нині в цій країні наша козацька українська організація була прийнята до європейського співтовариства. Причому ця святкова мить трапилася на День незалежності України.

- Розкажи, як це відбувалося.

- Урочистості проходили на центральному майдані міста Тухоля. Тут були виставлені прапори всіх держав. Духовий оркестр виконав гімни держав-членів, у тому числі гімн України. Загалом, ми стали дев'ятою країною Європи, яка увійшла до гогорти Європейських Стрільців. Окрім нас, там представлені Бельгія, Франція, Нідерланди, Німеччина, Швеція, Польща, Чехія, Хорватія. Ми пройшли маршем через усе місто до новозбудованого стрілецького містечка, де були встановлені гігантські намети і сцени. Загалом, участь взяли понад 10 тисяч стрільців з усієї Європи. У наступний після відкриття день відбулося змагання зі стрільби. Переміг представник Бельгії, якого було проголошено «стрілецьким королем» Європи. Також відбулося засідання Президіуму ЕГС, де ми вперше були офіційно представлені як члени. Я представляв українську делегацію. Після презентації претендента на проведення наступного з'їзду, відбулося голосування за його проведення через шість років у Нідерландах.

Ще у Тухолі відбувалися богослужіння. Участь у них брали найвище духовенство із Франції, Німеччини. З Луцької дієцезії був присутній ксьондз Ян Бурас. На жаль, на урочистості не зміг прийти представник православної церкви, але на наступному з'їзді це обов'язково станеться.

- Що це вам дає? За які кошти ви реалізуєте свою діяльність?

- Це європейське визнання заслуг козацтва. Надалі треба багато працювати над розбудовою своїх структур, донесення до людей ідеї стрілецьтва та міської самооборони. Ми висловили сподівання, що через 9 років Луцьк міг би стати містечком, куди з'їждять усе стрілецьтво з Європи. Це принесло б користь місту як центру туризму. Відомо, що у Луцьку в 1429 р. відбувся з'їзд монархів. Це королівське місто. А щодо коштів, то це справа власної фінансової ініціативи, така собі самопоміч.

- Скільки українців представляли нашу державу в Тухолі?

- Семеро представників Стрелецьких Братств з Луцька, Львова та Києва, а також двадцятьоручасників гурту «Козацькі Джерела» з Києва у національному вбранні. Проте були й неприємні моменти, пов'язані із візами. Нас не прийняли у Луцьку в польському консульстві. Упродовж двох тижнів мої ходина не принесли результату. Там постійно говорили почекайте. Тож двадцятьоручасників братств не поїхали. Коли нас, семеро, тих, хто мав діючі візи, перетнуло кордон, то лише тоді зателефонували і сказали, що решті учасників братства відкриють візи. Проте час уже було втрачено.

- Кілька років тому, навики, співпраця із консульством була на високому рівні.

- У 2008 році вперше представники Генерального консульства РП у Луцьку взяли участь у наших спільних заходах в Берестечку. Колишній Генеральний консул Томаш Янік взяв участь у спільному поклоні внівків на Козацьких могилах. Відтоді зародилося українсько-польське відкрите офіційне шанування героїв як із польського, так і з українського боку.

- Пригадую, що офіційна промова консула Яніка «відкрила» польсько-український діалог.

Lublin wizualny Візуальний Люблін

W ciągu tygodnia młodzież z Łucka i Lublina uczyła się pisać, fotografować i kręcić filmy o życiu kulturalnym Lublina. Wymieniała się także doświadczeniami i zaprezentowała swoją wystawę fotograficzną.

Szkolenie «Make it visual!» odbyło się 18-25 sierpnia w Polsce w ramach programu europejskiego «Młodzież w działaniu».

Organizacja «Art Efekt» (Łuck) razem z Fundacją «Instytut Aktywizacji i Rozwoju Społecznego». (Lublin) zebrały 20 młodych ludzi, żeby nauczyć ich wyświetlać imprezy i wydarzenia kulturalne. Według koordynatora projektu z ukraińskiej strony Oleny Chadżyogłowej na Ukrainie, a zwłaszcza w Łucku dziennikarstwo kulturalne nie istnieje w ogóle.

«Staramy się sprzyjać odrodzeniu dziennikarstwa kulturalnego, którego w ogóle nie ma. Właśnie dlatego zorganizowaliśmy tę wymianę. Dzięki temu projektowi polska i ukraińska młodzież zdobyła pewne umiejętności, dotyczące zwłaszcza wyświetlania wydarzeń i tematów kulturalnych za pomocą środków tekstowych i wizualnych. Młodzież wymieniła się doświadczeniami w tej dziedzinie, w wyniku czego nawiązana została współpraca pomiędzy Polakami i Ukraińcami,» – powiedziała Olena Chadżyogłowa.

Uczestnicy projektu zostali podzieleni na trzy grupy: fotografowie, operatorzy filmowi i dziennikarze. Każda sekcja miała swoje zadanie praktyczne do wykonania w ciągu siedmiu dni. Fotografowie musieli zrobić zdjęcia wszystkiego, co dotyczyło kultury Lublina,

operatorzy filmowi kręcili wideo na temat «Lublin Europejski», a dziennikarze pytali opinii mieszkańców miasta o jego najpiękniejsze zakątki kulturalne, odwiedzali je, a następnie opisywali swoje wrażenia o tym, co zobaczyli.

W ciągu tygodnia uczestnicy mieli możliwość porozmawiać z lubelskimi dziennikarzami. Odwiedzili także obóz koncentracyjny «Majdanek»,

w którym podczas II wojny światowej faszysti niszczyli Polaków, Żydów, Ukraińców i Białorusinów.

W wyniku projektu powstała wystawa fotograficzna, która pokazuje codzienne życie Lublina, ciekawe miejsca, ludzi itd. Wystawa została otwarta 8 września w Młodzieżowym Domu Kultury nr 2 w Lublinie.

Oksana CYMBALUK

Упродовж тижня творча молодь з Луцька та Любліна вчилася писати, фотографувати та знімати відео про культурне життя Любліна. А ще – обмінювалася досвідом та презентувала свою фотовиставку.

ловати культурні події і теми за допомогою візуальних та текстових засобів. Молодь обмінювалася набутим досвідом у цій справі. У результаті налагодили співпрацю між поляками і українцями», – сказала Хаджіоглова.

Учасники проекту були поділені на три групи: фотографи, відеооператори та журналісти. Кожна із секцій мала свої практичні завдання, які повинні були виконати упродовж семи днів. Зокрема, фотографи повинні були фіксувати на світлинах культуру Любліна, відеооператори знімали відео на тему «Єврейський Люблін», а журналісти розпитували мешканців міста про найкрасивіші культурні місця Любліна, відвідували їх, а потім описували свої враження від побаченого.

Упродовж тижня учасники мали змогу поспілкуватися із люблінськими журналістами та відвідати німецький концентраційний табір Майданек, у якому в часі Другої світової війни фашисти знищували поляків, євреїв, українців та білорусів.

Результатом проекту стала фотовиставка, на якій показано повсякденне життя Любліна, цікаві місця, люди тощо. Відкриття її відбулося 8 вересня у люблінському Молодіжному будинку культури №2.

Oksana ЦИМБАЛУК

Szkolenia dla polonijnych dziennikarzy

Fundacja Instytutu Studiów Wschodnich w Warszawie wspólnie z redakcją „Kuriera Galicyjskiego”, przy wsparciu Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP zrealizowały projekt «Profesjonalizacja i wsparcie merytoryczne dziennikarzy polonijnych na Ukrainie».

W ramach tego projektu, który odbył się 2 – 8 września b.r., 14 polonijnych dziennikarzy i członków stowarzyszeń odwiedził Kraków, Wieliczka, Krzyńca-Zdrój i Nowy Sącz. Program przedsięwzięcia przewidywał podniesienie kwalifikacji zawodowych, szereg spotkań z dziennikarzami różnych krajów, wizyty w redakcjach gazet i portali oraz udział w XXII Forum Ekonomicznym.

Do Krakowa przybyli uczestnicy ze Lwowa, Iwano-Frankowska, Kijowa, Łucka, Bercyżowa, Winnicy i innych miast – reprezentanci mediów: „Kurier Galicyjski”, Monitor Wołyński, Centrum „Kraakowianka”, Radio Lwów, Polskie Radio Bercyżów, Winnickie Polonijne Stowarzyszenie «Kresowiaczy». Obecny był również znany Czytelnikom naszej gazety wolny dziennikarz – Dmytro Antoniuk. „Monitor Wołyński” reprezentowała dziennikarka Aleksandra Karaszczuk. Szkolenie było bardzo interesujące. Dzięki ciekawemu programowi każdy zgłębił wiedzę w potrzebnej dla zawodu tematyce, m.in. o podnoszeniu kompetencji językowych i komunikacyjnych, blogu jako formie przekazu medialnego, o tworzeniu lokalnego huffingtonpostu, o rozwijaniu umiejętności niezbędnych przy wykorzystaniu Internetu.

Wizyta do redakcji, popularnych w Polsce „Tygodnika Powszechnego” oraz portali Sadeccanin.info i Onet.pl, dała możliwość polonijnym dziennikarzom poznać współczesną «kuchnię» periodyków. Kontrast tradycyjnego dziennikarstwa z metodami wydawnictw internetowych ujawnił różne podejścia do wyświetlania i prezentacji wydarzeń.

Oprócz warsztatów i wizyt do redakcji był zorganizowany szereg spotkań z przedstawicielami samorządów. Najbardziej zadziwił swoją kompetencją, fachowością, wykształceniem, komunikatywnością i ciekawymi pomysłami burmistrz Wieliczki

Artur Kozioł. Szczegółowo opowiedział o działach, dniu dzisiejszym i perspektywach rozwoju niedużego, ale znanego również poza granicami kraju miasteczka. Ogromne problemy z poprzednich lat, gdy budynki wpadały w zatopione wodą kopalnie, dzięki właściwym ustawom i przedsięwzięciom oraz współczesnej polityce marketingowej, udało się pokonać. Dzisiaj «perła Polski» – Wieliczka – nie ustępuje popularnością, zatrudnieniem mieszkańców, komfortem, ciekawymi imprezami kulturalnymi dużym polskim konglomeratom. Dlatego warto tu przyjechać!

Lwia część programu – to udział w posiedzeniach plenarnych, panelach i prezentacjach XXII Forum Ekonomicznego. Szerokie spektrum proponowanych przez organizatorów debat i kompetentna ich obsada zaciekały każdego uczestnika, niestety odbywały się one jednocześnie, więc odwiedzić wszystkie – było niemożliwością.

Ciekawie było obserwować pracę wykwalifikowanych zawodowców – dziennikarzy z międzynarodowych wydań, a także komunikować się z nimi w Centrach Prasowych i pawilonach dużych partnerów projektu, jak Bloomberg, Onet, PAP, Telewizja Polska. Nasi rodacy korzystali z każdej nadarzającej się okazji do zrobienia wywiadów ze znanymi gośćmi, przybyłymi na Forum Ekonomiczne, jak np. z austriackim pisarzem i wydawcą Marcinem Polakiem, czy kulturoznawcą, politologiem, esesistą Mykołą Riabczukiem. Niestety, rozmowom z niektórymi znanymi politykami przeszkadzała ich ochrona.

Ciekawe wywiady i artykuły o tym projekcie oraz forum można przeczytać w wyżej wymienionych wydaniach polonijnych i kolejnych numerach «Monitora Wołyńskiego».

Oleksa ROGOZA

Навчання для полонійних журналістів

Фундація «Інститут східних досліджень» у Варшаві разом із редакцією газети «Kurier Galicyjski» та за підтримки Міністерства закордонних справ RP реалізували проект «Професіоналізація та підтримка полонійних журналістів в Україні».

У рамках цього проекту, який відбувся з 2 по 8 вересня 2012 року, 14 журналістів і членів польських товариств відвідали міста Краків, Величка, Криниця-Здруй та Новий Соч. Програма заходу передбачала підвищення їхньої професійної кваліфікації, низку зустрічей з журналістами різних країн, відвідання редакцій газет і порталів та участь у XXII Міжнародному економічному форумі.

Отож, до Кракова прибули учасники проекту з Львова, Івано-Франківська, Києва, Луцька, Бередичева, Вінниці та інших міст. Вони презентували газети «Kurier Galicyjski» і «Волинський Монітор», Центр «Краків'янка», Radio Львів, Польське радіо Бередичів, Вінницьке полонійне товариство «Кресовяки». Був також відомий читачам нашої газети вільний журналіст Дмитро Антонок. «Волинський Монітор» під час проекту представляла журналістка Олександра Карашук.

Навчання було організоване настільки вміло, що не залишило байдужим жодного його учасника. Завдяки цікавій програмі, кожен поглибив знання з потрібної для професії проблематики. Журналісти розглянули тематичні блоки, які стосувалися підвищення мовної та комунікативної компетенції, блогу як форми медійної передачі інформації, як створити локальний хабфінансінг (тобто вітрину новин, створювану блогерами), як розвивати необхідні для роботи в Інтернеті навички.

Візити до редакцій популярного видання у Польщі «Tygodnik Powrzechny», а також порталів «Sadeccanin.info» та «Onet.pl» дали можливість полонійним журналістам побачити сучасну «кухню» періодику. Контраст традиційної журналістики з методикою Інтернет-видань показав різні підходи до висвітлення та подачі подій.

Окрім навчання та відвідання редакцій, була організована низка зустрічей з пред-

ставниками місцевого самоврядування. Найбільше здивував своєю компетенцією, професійністю, освіченістю, комунікабельністю та цікавими ідеями бургомістр Велички Артур Козьол. Він розповів про історію, сьогодення і перспективи розвитку невеличкого, але зnanого поза межами країни містечка. Великі проблеми попередніх років, коли будинки прваловались у затопленій водою копальні, шляхом прийняття відповідних законів і заходів, проведення сучасної маркетингової політики вдалося подолати. Нині «перлина Польщі» Величка не відстає за популярністю, показником працевлаштування місцевих жителів, комфортністю, цікавими культурними заходами від великих польських конгломератів. Тому сюди варто приїхати!

Львову частину програми займала участь у пленарних засіданнях, дискусіях, презентаціях XII Міжнародного економічного форуму. Широкий спектр пропонуваніх організаторами дискусій і компетентне їх представництво зацікавили кожного учасника, та, на жаль, відбувалися вони одночасно, тому відвідати усі було неможливо.

Цікаво було спостерігати за роботою професіоналів, журналістів міжнародних видань, спілкуватися з ними у прес-центрі та павільйонах великих партнерів проекту: Bloomberg, onet, PAP, Польське телебачення. Наші співвітчизники не пропустили нагоди взяти інтерв'ю у відомих гостей, котрі прибули на економічний форум, як, наприклад, австрійського письменника і видавця Мартіна Полака чи культурознавця, політолога, есеїста Миколи Рябчука. Шкода, що порозмовляти з деякими відомими політиками заважали їхні охоронці.

Цікаві інтерв'ю і матеріали про даний проект та форум читайте у вищевказаних полонійних виданнях та наступних числах «Волинського Монітора».

Oleksa ROGOZA

Forum XXII Економічний Економічне XXII форум

W dniach 4-6 września 2012 roku w znanym małopolskim kurorcie Krynica-Zdrój odbyło się największe forum biznesowe w Europie Środkowo-Wschodniej.

Ponad 2,5 tysiąca gości z całego świata: prezydenci, premierzy, ministrowie, komisarze unijni, ekonomiści i przedsiębiorcy rozmawiali o gospodarce, polityce i kulturze. „Nowe wizje na trudne czasy. Europa i świat wobec kryzysu” – to hasło XXII Forum Ekonomicznego, organizowanego przez Instytut Studiów Wschodnich (pełna nazwa: Fundacja Instytut Studiów Wschodnich). Instytut zapoczątkował Forum i od 22 lat prowadzi go przy wsparciu Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności, National Endowment for Democracy, Międzynarodowego Funduszu Wyszehradzkiego a także Komisji Europejskiej, Narodowego Banku Polskiego, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz administracji terenowej.

W Polskim „Davos” padały ważne deklaracje, powstawały nowe inicjatywy oraz nawiązywano kontakty biznesowe. Podczas tegorocznego Forum Ekonomicznego wśród kluczowych zagadnień, dotyczących aktualnej kondycji polityczno-gospodarczej Europy Środkowo-Wschodniej, ważne miejsce zajęli m.in. problematyka energetyczna, kryzys strefy Euro, polityka zdrowotna w czasach starzenia społeczeństwa, współpraca międzynarodowa skierowana na rozwój regionalny, zatrudnienie młodzieży, energooszczędność i ekologiczna polityka, innowacje oraz kierunki rozwoju mediów.

Porące debaty na poziomie ogólnoeuropejskim dotyczyły kwestii rosyjskiej sceny politycznej, lobbingu oraz bezpieczeństwa energetycznego Polski. Na skutek długotrwałych negocjacji 5 września podpisana została wstępna umowa o powstaniu pierwszej polskiej elektrowni jądrowej pomiędzy wiodącymi kompaniami energetycznymi Polski: Polska Grupa Energetyczna PGE, Tauron, Enea oraz KGHM Polska Miedź.

Największe firmy branży wspólnie wybudują pierwszą elektrownię jądrową w Polsce. Projekt będzie kosztował około 50 mln złotych. Uruchomienie pierwszego bloku jądrowego PGE planuje się na rok 2023, budownictwo pierwszej elektrowni jądrowej mocą ok. 3000 MW ma być zakończone w 2025 roku. Druga elektrownia jądrowa, również o mocy ok. 3000 MW, ma ruszyć w 2029 roku.

Zostały omówione również trendy globalne, jak na przykład fenomen społeczeństwa informacyjnego, rozwój społeczeństwa obywatelskiego czy walka polityczna w sieciach społecznych.

W trakcie XXII Forum Ekonomicznego odbyło się sześć sesji plenarnych i ponad 100 paneli dyskusyjnych, na których wymienione zagadnienia były dyskutowane przez międzynarodowe grono ekspertów, przedstawiceli władz centralnych i biznesu. Wśród nich byli m.in. komisarz ds. Budżetu UE Janusz Lewandowski, wicepremier Ukrainy Walerij Choroszkowski, dyrektor generalny UNESCO Irina Bokova, wicepremier, minister administracji publicznej i sprawiedliwości Węgier Tibor Navracsics, minister Zabezpieczenia Społecznego Łotwy Ilze Vinkele; wicepremier, Minister Spraw Zagranicznych Słowacji Miroslav Lajcak oraz Minister Rozwoju Gospodarczego i Handlu Ukrainy Petro Poroshenko. Jako specjalnych gości zaproszono byłego prezydenta Polski Lecha Wałęsę i premiera RP Donalda Tuska.

W tym roku forum otworzyli prezydent Chorwacji Ivo Josipovic i prezydent RP Bronisław Komorowski. Ostatni otrzymał nagrodę Człowieka Roku 2011, jednogłośnie przyznaną przez Radę Programową Forum Ekonomicznego. W poprzednich latach nagrodę Człowieka Roku na Forum Ekonomicznym w Krynicy otrzymali: Donald Tusk, Jerzy Buzek, Jose Manuel Barroso, Vaclav Havel i Julia Tymoszenko.

Oleksa ROGOZA

4-6 вересня 2012 року у відомому маłopольському курортному містечку Криниця-Здруй відбувся найбільший бізнес-форум Центрально-Східної Європи.

Понад 2,5 тисячі гостей з цілого світу: президенти, прем'єри, міністри, комісари ЄС, економісти та підприємці розмовляли не лише про економіку, але й про політику та культуру. „Новий погляд на складні часи. Європа та Світ перед лицем кризи” – така тема XXII Економічного форуму, організованого Східним Інститутом (повна назва якого: Фундація Інститут досліджень Сходу). Саме ця організація започаткувала Форум і вже 22 роки проводить його за підтримки Польсько-Американської Фундації Свободи, Національного фонду розвитку демократії, Міжнародного Вишеградського фонду, Європейської Комісії, Національного банку Польщі, а також польських Міністерства культури та національної спадщини, Міністерства освіти, Міністерства економіки, Міністерства закордонних справ та місцевого самоврядування.

У польському „Davos” завжди звучать важливі декларації, повстають нові ініціативи та виникають нові бізнес-зв'язки. Під час цьогорічного Економічного форуму, крім ключових питань сучасного політико-економічного стану Центрально-Східної Європи, важливе місце зайняли такі, як енергетична проблематика, криза Єврозони, політика охорони здоров'я на тлі старіння суспільства, міжнародна співпраця в напрямку регіонального розвитку, пра-

целаштування молоді, енергозбереження, екологічна політика, інновації, а також напрямки розвитку мас-медіа.

Гарячі дебати загальноєвропейського рівня викликали питання російського політичного впливу, енергетична безпека Польщі. Внаслідок довготривалих переговорів 5 вересня була підписана попередня угода щодо будівництва першої польської ядерної станції між такими провідними енергетичними компаніями, як Польська енергетична група PGE, Tauron, Enea і KGHM «Польська Мідь».

Найбільші фірми галузі спільно збудують першу ядерну електростанцію у Польщі. Проект коштуватиме близько 50 млн. злотих. Пуск першого ядерного блоку ПЕГ (Польська енергетична група) запланувала на 2023 рік, здача в експлуатацію першої ядерної електростанції потужністю 3000 MW має відбуватися у 2025 році. Наступна ядерна електростанція потужністю також 3000 MW має запрацювати у 2029 році.

Обговорювалися також глобальні тренди, зокрема, феномен інформаційного суспільства, розвиток громадянського суспільства та політична боротьба в соціальних мережах.

Загалом, упродовж XXII Економічного форуму відбулося шість пленарних сесій та понад 100 дискусійних панелей. В обговоренні взяли участь міжнародні експерти, представники центральної влади і світу бізнесу. Зокрема, тут були присутні комісар з питань бюджету ЄС Януш Леваандовський, віце-прем'єр України Вадим Козак, генеральний директор ЮНЕСКО Ірина Бокова, віце-прем'єр, міністра публічної адміністрації і справедливості Угорщини Тібор Наврачич, міністр соціального забезпечення Литви Ільзу Вінкеле; віце-прем'єр, міністр закордонних справ Словаччини Мірослав Лайцак, а також міністр економічного розвитку і торгівлі України Петро Порошенко. Як почесні гости були запрошені колишній президент Польщі Лех Валенса і віце-прем'єр РП Дональд Туск.

У нинішньому році форум урочисто відкрили президенти Хорватії Іво Йосипович та Польщі Bronisław Komorowski. Останній отримав нагороду «Людина року – 2011», односторонню надану йому програмною радою Економічного форуму. «Людина року» попередніх економічних форумів у Криниці визнавалися: Дональд Туск, Єжи Бузек, Хосе Мануель Баррозу, Вацлав Гавел і Юлія Тимошенко.

Oleksa ROGOZA

Стрелці з Łucka в родині європейських братів стрелецьких

(Закончення. Початок на стр.3)

Жуз wieloletnią tradycją jest przyjazd do Beresteczka kurkoców z Tucholi i innych polskich miast. Istniało pewne zaniepokojenie ze strony niektórych organizacji kozackich. Ale wreszcie niepokój na polu beresteckim stopniały. Dyplomacja oddolna zawsze jest szczerza, bez fałszu i oficjalnych dokumentów.

- Jakie znaczenie ma Tuchola dla rozwoju ukraińskiego ducha patriotycznego i tradycji?

- Mówiąc o czasach dawnych trzeba zaznaczyć, że dwa poświęcone nagie mięcze, wysłane na pole Bitwy Grunwaldzkiej, pochodziły akurat z Tucholi. Sprzyjało to wspólnemu zwycięstwu polsko-rusko-litewskich

wojsk pod przewodnictwem króla Jagielly. W zeszłym wieku w Tucholi znajdował się obóz dla osób internowanych. Większość to żołnierze armii bolszewickiej, którzy przegrali pod Warszawą i masowo umierali z powodu anty-sanitarnych warunków. W obozie przebywali także żołnierze wojsk petlurowskich, których internowano po podpisaniu Traktatu Ryskiego. W obozie Ukraińcy wydawali gazety, ulotki, założyli teatr i dbając o warunki sanitarne i wojskową dyscyplinę, przeżyli internowanie.

W tym roku, podobnie jak też w poprzednich latach, złożyliśmy wieniec, oddaliśmy hołd wszystkim zmar-

łym, niezależnie od tego, do jakich armii należeli.

- Jak odbierają Ukraińców w Tucholi?

- Bardzo pozytywnie. Obecnie studiuje tam wielu Ukraińców z różnych zakątków naszego kraju. Co dotyczy Kozaków, to w Tucholi nas już znają. Chcę też podkreślić, że w mieście zaszły olbrzymie zmiany. Dzięki temu, że w Tucholi odbywał się zjazd, dokonano tam poważnej rekonstrukcji centralnej części miasta - dużo środków wydano na rozwój infrastruktury. Z tego co wiem, wykorzystano przy tym znaczne pieniądze europejskie.

Rozmawiał Walenty WAKOLUK

Луцькі стрільці в сім'ї європейських стрілецьких братств

(Закінчення. Початок на 3-й сторінці)

- Диалог не надвисоких діячів держав, а тих, хто хоче цього діалогу насправді. Уже багаторічною традицією став приїзд до Берестечка стрільців із Тухолі та інших польських міст. Існувала пересторога з боку декотрих козацьких організацій. Проте усі тривоги на берестецькому полі розтають. Народна дипломатія є ширшою, без фальші та офіційних протоколів.

- Чим ще важлива Тухоль для розвитку українського патріотичного духу, традиції?

- Коли говорити про глибші віки, то два посвячені огоріні мечі були вислані на поле Грюнвальдської битви якраз із Тухолі, що сприяло

спільній перемозі польсько-литовських військ під керівництвом короля Ягелли. А у минулому столітті в Тухолі знаходився табір для інтернованих осіб. Більшість була із більшовицької армії, яка зазнала поразку під Варшавою і через повальну антисанітарію масово гинула. Були також у таборі і воїни петлурівського війська УНР, котрі були інтерновані після підписання Ризького договору. У таборі українці видавали газети, листівки, ставили спектаклі, і, дотримуючись санітарії та військової дисципліни, пережили інтернування.

У нинішньому році, як і в попередні, ми покляли віноком, віддали честь полеглим

незалежно від того, представниками яких армій вони були.

- Як сприймають українців у Тухолі?

- Дуже позитивно. Там нині навчається багато українців з усіх кутків нашої держави. Що стосується козаків, то нас також у Тухолі візнають. Хочу лише відмітити, що у місті відбулися різкі зміни в кращий бік. Завдяки з'їздам, там провели серйозну реконструкцію центральної частини міста, а також були вкладені великі кошти у розвиток інфраструктури. Наскільки мені відомо, там були також акумульовані значні європейські гроші.

Розмовляв Валентин ВАКОЛУК

Jadwiga Demczuk: Moja przyгода z Ukrainą

Sobotnio-niedzielne szkoły, działające na Wołyniu przy Stowarzyszeniach Kultury Polskiej niedługo rozpoczną nowy rok szkolny. Dzisiejsza nasza rozmowa – z polonistką Jadwigą Demczuk, która po wakacjach zaczyna drugi rok pracy z uczniami tych szkółek w Łucku.

– Jadwigo, co byś powiedziała o roku zeszłym? Co się udało, co nie udało?

– Poprzedni rok szkolny 2011/2012, to pierwszy rok mojej pracy i mojej przygody z Ukrainą. Skupiłam się przede wszystkim na nauce języka polskiego. Prowadziłam zajęcia w Stowarzyszeniu Kultury Polskiej im. Ewy Felickiej na Wołyniu i w Towarzystwie Kultury Polskiej im. Tadeusza Kościuszki. Miałam pod opieką około 150 uczniów z obu organizacji. Uczniowie zaczęli naukę języka polskiego praktycznie od podstaw. Z perspektywy tych kilku miesięcy mogę powiedzieć, że jestem z nich ogromnie dumna i uważam, że są bardzo pracowiti, ambitni i zasługują na najwyższe moje uznanie.

– Mieszkałaś sobie spokojnie w Polsce i nagle znalazłaś się na Ukrainie. Dlaczego wyjazd na Ukrainę?

– Całe życie byłam związana ze szkołą. Przepracowałam jako nauczycielka 28 lat. Stwierdziłam, że czas zrobić coś dla innych. Szukałam różnych rzeczy, jednak moje miejsce jest w klasie.

– Ośrodek Polskiej Edukacji za Granicą poszukiwał nauczycieli języka polskiego do pracy na Wschodzie. Zakwalifikowano mnie i jestem. Dlaczego Ukraina i Łuck? Bo to tylko 200 kilometrów od mojego domu.

– Nie przerażał cię wyjazd do innego państwa?

– Ja już miałam doświadczenie z wyjazdem na Zachód Europy i nie wiem dlaczego, ale będąc tam, bardzo tęskniłam. Po miesiącu czasu musiałam wracać do domu. Tutaj okazało się, że spotkałam na tyle przyjazne warunki i zyczliwych ludzi, że nie było czasu tęsknić.

– Jak odbierasz ukraińskie dzieci? Są podobne, czy odmienne od polskich?

– Dzieci jak dzieci – wszędzie są jednakowe, ale każdego trzeba traktować indywidualnie. W dodatku zyczliwość i serdeczność, zrozumienie drugiej osoby powodują, że nawiązujemy jakąś nić.

– Zauważyłam, że właśnie dzieci pod twoją batutą bardzo dobrze sobie radzą z językiem polskim. Autorytet roboty swoje – autentyczna nauczycielka to jest jednak „moc”. Jak uważasz, czego szukają w języku polskim? Przecież zauważyłaś, że to nie są sami Polacy.

– Oczywiście. Dzisiaj świat to mix kultur, języków i ludzi. Język obcy to bogactwo człowieka, to okno na świat. Myślę, że jeżeli ktoś uczy się języka polskiego, to ma nadzieję na naukę, na pracę, na lepsze jutro. Może pojedzie na studia, nawiązać kontakty, poznać kulturę, podróże. Język obcy to dzisiaj podstawa komunikacji.

– Czy nie uważasz, że u tych dzieci z rodzin pochodzenia polskiego pozostało jeszcze dużo takiego wycucia, że język polski to jest część integralna kultury własnej? Bo przecież Wołyń kiedyś był bardzo mocno związany z Państwem Polskim.

– Mnóstwo ludzi ma korzenie polskie i nawet jak już ich rodzice nie mówią po polsku, to świadomość, że ma się takie korzenie, może być motywacją do poszukiwań i odnalezienia własnej tożsamości.

– Cała sowiecka doba wypaliła w nas pojęcie tak zwanych korzeni. I tu nagle widzę, że dzieje się coś w innym kierunku. Urodzeni w Łucku Ukraińcy, których dziadkowie urodzili się w Polsce, tak zwani Zabuzani, doszukują się korzeni nie po to, żeby się spolonizować, tylko po to prostu oni chcą wiedzieć, jaki jest ich ciąg genealogiczny.

– Człowiek ma taki moment w życiu, kiedy chce wiedzieć, skąd pochodzi.

– Czy można powiedzieć, że społeczeństwo ukraińskie wyleczyło się od tego sowieckiego obciążenia i wraca do korzeni?

– Myślę, że tak i ta świadomość jest bardzo ważna. To, że ludzie doszukują się swoich korzeni, w tym tych polskich, nie wstydzają się

tego i nie boją się o tym mówić, to jest bardzo ważna rzecz.

– W tym roku dużo dzieci wyjechało na letnie kolonie do Polski i jestem ciekawa, jak teraz będą odbierać język polski.

– Ja też czekam z niecierpliwością na spotkanie z nimi i na wrażenia z Polski. Ciekawa jestem, czy nasza całoroczna praca nie poszła na marne, czy dzieci potrafiły się dogadać, czy znalazły jakichś nowych kolegów.

– Nie jesteś tylko nauczycielką języka polskiego, ale bierzesz także aktywny udział w życiu polonijnym...

– Staram się być obecna w życiu Polskich Stowarzyszeń w Łucku. Cennym doświadczeniem dla mnie jest praca przy gazecie „Monitor Wołyński”. Pomagam przy korekcie, a od czasu do czasu piszę własne artykuły w związku z ważnymi wydarzeniami w Polsce i na Ukrainie. Cieszę się z tego, że dane mi jest współpracować z „Monitorem Wołyńskim”, bo to unikalna gazeta polsko-ukraińska w skali całej Ukrainy. I świetny dodatek do nauki języka polskiego. Miałam zaszczyt pracować przy produkcji filmu, który powstał z okazji 20-lecia SKP im. Ewy Felickiej, jako narratorka. Wielkim wydarzeniem była też organizacja Literackich Sezonów Nadbużańskich – spotkanie literatów z Białorusi, Ukrainy i Polski. Wiele satysfakcji mam ze spotkań z Kolem Literackim Stowarzyszenia. Staram się brać udział w różnych uroczystościach organizowanych przez polskie organizacje i Konsulat Generalny RP w Łucku, które promują kulturę polską na Ukrainie.

– Czy tematy, poruszane w gazecie, twoim zdaniem, dają coś obu stronom – Polakom i Ukraińcom?

– Myślę, że tak. Sprawy polityczne, kulturalne, ciekawi ludzi i wydarzenia, historia, spotkania, konkursy informację o edukacji – to przecież dotyczy życia. Ta gazeta wydawana tutaj przybliża wydarzenia z Polski Ukraińcom, a Polakom wydarzenia z Ukrainy.

– Jak Twoja rodzina reaguje na długą rozłąkę z Tobą?

– Myślę, że przywykli do mojej nieobecności w domu. Zresztą ja lubię nowe wyzwania i moja rodzina tzn. mąż i synowie godzą się na to i akceptują moje pomysły. Jestem w Łucku, a to przecież niedaleko.

– Co twoim zdaniem jest na plusie, co na minusie na Ukrainie?

– Ja mam taki charakter, że się przyzwyczajam do każdego warunków. Jeżeli ludzie są zyczliwi i serdeczni, to ten kawałek ziemi staje się automatycznie, chociaż na krótko, moim domem.

Ядвіга Демчук: Моя пригода з Україною

Суботньо-недільні школи, що діють на Волині при товариствах польської культури, незабаром розпочнуть новий навчальний рік. Сьогоднішня наша розмова – з учителем польської мови Ядвігою Демчук, котра після канікул розпочне другий рік роботи з учнями цих шкіл у Луцьку.

– Чи не вважаєш, що у дітей із сімей польського походження залишилися відчуття, що польська мова – це невіддільна частина власної культури? Адже Волинь колись була тісно пов'язана з Польською Державою.

– Багато людей має польське коріння і навіть якщо їхні батьки вже не говорять польською, то розуміння того, що вони мають таке коріння, може бути мотивацією для пошуків власної приналежності.

– Ціла радянська доба випалила в нас поняття так званих коренів. І тут раптом – я бачу, що діється щось в іншому напрямку. Народжені в Луцьку українці, предки котрих походять з Польщі, так звані забужани, дошукуються коренів не для того, щоб полонізуватися, а тому, що вони просто хочуть знати свою генеалогію.

– Людина має такий момент у житті, коли хоче знати, звідки походить.

– Чи можна сказати, що українське суспільство вилікувалося від цього радянського пережитку і повертається до коренів?

– Думаю, що так. І ця свідомість дуже важлива. Те, що люди дошукуються своїх коренів, у тому числі польських, не соромляться цього і не бояться про це говорити – це дуже важливо.

– У нинішньому році багато дітей виїхало у літні дитячі табори до Польщі і мені цікаво, як тепер вони сприйматимуть польську мову.

– Я теж з нетерпінням чекаю на зустріч із ними і на їхні враження з Польщі. Цікаво, чи рік нашої роботи не був даремним, чи діти зуміли порозумітися, чи знайшли якихось нових друзів.

– Ти не тільки вчителька польської мови, але також береш активну участь у житті місцевої польської громади.

– Намагаюся бути присутньою в житті польських товариств у Луцьку. Цінним досвідом для мене є робота у газеті «Волинський Монітор». Я допомагаю як коректор, час від часу пишу власні статті про важливі події у Польщі та в Україні. Я задоволена, що у мене з'явилася така можливість співпрацювати з «Волинським Монитором», бо це унікальна польсько-українська газета в масштабі цілої України. І чудовий додаток для вивчення польської мови. Мені випала честь взяти участь у створенні фільму, який було знято з нагоди 20-річчя ТПК ім. Еви Феліцької. Я його озвучувала. Великою подією була також організація «Літературних надбужанських сезонів» – зустрічі літературів з Білорусі, України і Польщі. Велике задоволення маю від зустрічей із Літературним колом ТПК ім. Еви Феліцької. Намагаюся брати участь у різних урочистостях, що їх організовують польські організації та Генеральне консульство РП в Луцьку. Ці події сприяють промоції польської культури в Україні.

– Чи теми, які висвітлюються в газеті, на Твою думку, дають щось обом сторонам – полякам і українцям?

– Думаю, що так. Політичні, культурні справи, цікаві люди і події, історія, зустрічі, конкурси інформації про освіту – це все стосується життя. Газета, яка видається тут, наближає події у Польщі українцям, а полякам – події в Україні.

– Як сім'я реагує на довгу розлуку з Тобою?

– Думаю, що вони звикли до моєї відсутності вдома. Зрештою, я люблю нові виклики і моя сім'я, тобто чоловік і сини, погодилися з цим і схвалюють мої задуми. Я – в Луцьку, а це ж не є далеко.

– Що, на Твою думку, є плюсом, а що минусом в Україні?

– У мене такий характер, що я звикаю до кожних умов. Якщо люди доброзичливі і сердечні, то ця частина землі стає автоматично, хоч і на короткий час, моїм домом.

– Ядвіго, що можеш сказати про минулий рік? Що вдалося або не вдалося?

– Попередній 2011–2012 навчальний рік – це перший рік моєї роботи і моєї пригоди з Україною. Я зосередилася, перш за все, на викладанні польської мови, вела заняття в Товаристві польської культури ім. Еви Феліцької на Волині та в Товаристві польської культури ім. Тадеуша Костюшка. Під моєю опікою перебували майже 150 учнів з обох організацій. Вони починали вивчати польську мову практично від початку. З перспективи цих кількох місяців можу сказати, що я ними дуже горджуся і вважаю, що учні дуже працьовиті, ambitні і заслуговують на моє найвище визнання.

– Ти жила собі спокійно в Польщі і раптом – потрапила в Україну. Чому саме сюди?

– Ціле моє життя пов'язане зі школою. Я пропрацювала вчителем 28 років. Вирішила, що найдощ час зробити це щось для інших. Шукала різних речей, однак моє місце в класі.

– Осередок польської освіти за кордоном шукав учителів польської мови для роботи на Сході. Мене відібрали, тому я тут. Чому саме Україна і Луцьк? Бо це тільки 200 кілометрів від мого дому.

– Чи не лякав Тебе виїзд до іншої держави?

– Я вже мала подібний досвід, поїхавши на захід Європи і, не знаю чому, але будучи там, я дуже сумувала. Вже через місяць була змушена повертатися додому. Натомість тут виявилось, що я зустріла настільки приязні умови і доброзичливіх людей, що не було часу сумувати.

– Яким Ти бачиш українських дітей? Чи відрізняються вони від польських?

– Діти як діти – всюди однакові, але до кожного потрібно підходити індивідуально. У додатку доброзичливість і сердечність, розуміння другої особи призвели до того, що ми знайшли контакт.

– Як зауважив, що діти під Твоїм керівництвом дуже добре дають раду собі з польською мовою. Авторитет робить своє. Автентичний учитель – це все ж «сила». Як Ти вважаєш, чого вони шукають у польській мові? Адже Ти зауважила, що серед них небагато поляків.

– Звичайно. Сьогодні світ – це мікс культур, мов і людей. Іноземна мова – це багату людину, це вікно у світ. Я думаю, що якщо хтось вивчає польську мову, то має надію на навчання, на роботу, на краще майбутнє. Може поїхати на навчання, нав'язати контакти, пізнати культуру, подорожувати. Іноземна мова сьогодні є основою кращої комунікації.

Польська преса про Схід Polska prasa o Wschodzie

Przystąpienie Rosji do WTO będzie ciosem dla białoruskiej gospodarki

Przystąpienie Rosji do WTO będzie ciosem dla białoruskiej gospodarki. – Może zmusić władze do reform – mówi białoruski ekonomista Jarosław Romańczuk.

Przystąpienie Rosji do WTO oznacza, że połączona z nią unia celna Białoruś będzie musiała w ciągu 2 lat dostosować się do wymogów tej światowej organizacji, choć do niej nie należy. Spowoduje to otwarcie białoruskiego rynku, wcześniej chronionego przez wysokie cła.

– Unia celna zmusza Białoruś do przyjęcia warunków, jakie Rosja wynegocjowała, wstępując do WTO. To znaczy, że u nas będą działały te same cła, co w Rosji – mówi nam Stanisław Bogdankiewicz, były szef Narodowego Banku Białorusi.

Gazeta Wyborcza, 23 sierpnia 2012 roku

Вступ Росії до СОТ буде ударом для білоруської економіки

Вступ Росії до СОТ буде ударом для білоруської економіки. «Може змусити владу до реформ», – говорить білоруський економіст Ярослав Романчук.

Вступ Росії до СОТ означає, що поєднана з нею митним союзом Білорусь муситиме упродовж двох років пристосуватися до вимог цієї світової організації, хоча до неї не належить. Це призведе до відкриття білоруського ринку, який раніше охоронявся високим митом.

– Митний союз змусує Білорусь прийняти умови, які Росія обговорила, вступаючи у СОТ. Це означає, що у нас будуть діяти ті ж мита, що і в Росії, – говорить Станіслав Богданкевич, колишній голова Національного банку Білорусі.

Gazeta Wyborcza, 23 серпня 2012 року

Ekolodzy Greenpeace zatrzymani w Moskwie

Greenpeace poinformował, że jej dziesięciu działaczy, w tym Polak, zostało zatrzymanych podczas protestu przed siedzibą koncernu Gazprom w Moskwie. Aktywiści demonstrowali przeciwko wydobyciu ropy naftowej w Arktyce. Niektórzy działacze byli przebrani za niedźwiedzie polarne.

– Dziesięciu aktywistów i aktywistek Greenpeace biorących udział w blokadzie siedziby głównej Gazpromu w Moskwie zostało zatrzymanych przez policję i przewiezionych na posterunek, – napisał Greenpeace. W proteście uczestniczyło 15 osób, w tym dwie z Polski.

Rzeczpospolita, 5 września 2012 roku

Екологи «Грінпісу» затримані у Москві

Організація «Грінпіс» інформує, що десятеро її діячів, у тому числі поляк, були затримані під час протесту перед приміщенням офісу концерну «Газпром» у Москві. Активісти виступали проти видобутку нафти у Арктиці. Деякі діячі були одягнені у костюми полярних ведмедів.

«Десятеро активістів і активісток «Грінпісу», котрі брали участь у блокаді головного офісу «Газпрому» в Москві, були затримані поліцією і перевезені у відділок», – написали представники «Грінпісу». У протесті брали участь 15 осіб, у тому числі двоє із Польщі.

Rzeczpospolita, 5 вересня 2012 року

Fantazje Europy o nowym gazie

Wydobycie gazu z łupków jest nierentowne – przekonywali w Kryniczy rosyjscy eksperci. – Nie mówmy o łupkach, bo ich na razie nie ma – rozpoczął dyskusję moderator panelu «Naturalny, czysty, łupkowy: gazu dla Europy» Michaił Krutichin z agencji RusEnergy. Według rosyjskich ekspertów koszty wydobycia łupków w Europie są co najmniej trzykrotnie wyższe niż w Stanach Zjednoczonych, które dzięki łupkom stały się «gazową wyspą».

Szef Instytutu Energetyki i Finansów w Moskwie Władimir Fejgin szacował, że USA wydają na wydobycie łupków 200 dol. za tysiąc m3, Europa za to zapłaci 600 dol. Analizy z Rosji uzasadniały, że amerykańskie doświadczenia nie zawsze można przenieść na inne regiony, w tym Europę.

Ukraiński ekspert ds. bezpieczeństwa energetycznego Mychajło Honczar pytany, czy zgadza się z tezą, że wydobycie łupków w Europie jest nierentowne, odpowiedział. – To tylko hipoteza. Mówimy o poważnej perspektywie gazu niekonwencjonalnego, w tym łupkowego, z USA, a wkrótce m.in. z Australii i Argentyny. Poprzez proces skraplania stanie się on poważnym graczem na globalnym rynku, dlatego Rosja próbuje zmniejszyć jego rolę – mówił.

Rzeczpospolita, 7 września 2012 roku

Фантазії Європи про новий газ

Видобуток газу зі сланців є нерентабельним – переконували у Криничі російські експерти.

«Не говоримо про сланець, бо його поки що немає, – розпочав дискусію модератор секції «Натуральний, рідкий, сланцевий: баланс газу для Європи» Міхал Крутихін з агентства «RusEnergy». На думку російських експертів, кошти видобутку сланцю в Європі є щонайменше утричі вищі, ніж у Сполучених Штатах, які, завдяки сланцю, стали «газовим островом».

Керівник Інституту енергетики та фінансів у Москві Владімір Фейгін розповів, що США витрачають на видобуток сланцю 200 доларів за тисячу м3, Європа за це заплатить 600 доларів. Аналітики із Росії аргументували, що американський досвід не завжди можна перенести на інші регіони, у тому числі Європу.

Українського експерта у справах енергетичної безпеки Михайла Гончара запитували, чи погоджується з тим, що видобуток сланцю в Європі є нерентабельним. Він відповів: «Це лише гіпотеза. Говоримо про важливу перспективу неконвенціонального газу, у тому числі сланцевого, що є у США, а також в Австралії та Аргентині. Шляхом скраплення він стане серйозним товаром на глобальному ринку, тому Росія пробує применшити його роль», – сказав він.

Rzeczpospolita, 7 вересня 2012 року

Rosja: «marsz milionów» bez zgody władz?

Liderzy rosyjskiej opozycji są gotowi wyjść na ulice Moskwy bez zgody lokalnych władz. Zapowiadana od lipca akcja «marsz milionów» do tej pory nie została zaakceptowana przez stołeczna administrację. Urzędnicy wynajdują wciąż nowe powody, aby odrzucać wnioski opozycjonistów.

Przeciwnicy Władimira Putina zamierzają przemarszerować od Dworca Białoruskiego, ulicą Tverską, w kierunku Kremla. Demonstracja jest planowana na 15 września. W ubiegłym tygodniu już dwukrotnie władze Moskwy odrzuciły wniosek organizatorów.

Kresy.pl, 7 września 2012 roku

Росія: «Марш мільйонів» без згоди влади?

Лідери російської опозиції готові вийти на вулиці без згоди локальних представників влади. Акція «Марш мільйонів» донині не була дозволена столичною адміністрацією. Урядовці постійно знаходять нові аргументи, щоб відхилити звернення опозиціонерів.

Противники Володимира Путіна планують пройти від Білоруського вокзалу, Тверською вулицею в напрямку Кремля. Демонстрація запланована на 15 вересня. Минулого тижня влада Москви вже двічі відхилила звернення організаторів.

Kresy.pl, 7 вересня 2012 року

Польська преса про Україну Polska prasa o Ukrainie

Opozycyjna telewizja oskarża władze

Dziennikarze ukraińskiego opozycyjnego kanału TVi twierdzą, że władze starają się zniszczyć ich telewizję. List w tej sprawie został skierowany do Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, OBWE i innych organizacji międzynarodowych.

Od lipca kanał TVi zaczął zniknąć z sieci kablowych ponad 60 operatorów w całym kraju, co – według kierownictwa telewizji – wynika z zaplanowaną centralnie akcją. Czarę gorzycy przelała zapowiedź największej firmy, że wycofa TVi z najtańszego pakietu kanałów i będzie on dostępny jedynie dla zamożniejszych abonentów.

Szef telewizji Mykoła Kniażycki powiedział Polskiemu Radiu, że nie ma wątpliwości, iż władze starają się zniszczyć kanał przed państwowymi wyborami parlamentarnymi. Tłumaczy, że mniej widzów, to mniej reklam. I dodaje, że w ciągu wakacji z tego powodu kanał stracił około 4 milionów dolarów z reklam. Jego zdaniem, władze liczą, że obniżenie wpływów z reklam doprowadzi do zamknięcia telewizji.

Kanał TVi to najbardziej krytyczna wobec władz ukraińska telewizja. Jego dziennikarze przeprowadzają liczne śledztwa udowadniając przypadki korupcji wśród rządzących.

Jego szef Mykoła Kniażycki znalazł się na liście wyborczej Zjednoczonej Opozycji. Według nieoficjalnych informacji, chodziło o immunitet, który otrzymał jako deputowany, co uchroni go przed dalszymi atakami organów ścigania, a nawet więzieniem.

www.kresy.pl, 31 sierpnia 2012 roku

Опозиційний телеканал звинувачує владу

Журналісти українського опозиційного каналу «ТВі» стверджують, що влада намагається знищити їхній телеканал. Лист у цій справі був надісланий до парламентарів Ради Європи, Європейського Парламенту, ОБСЄ та інших міжнародних організацій.

З липня канал «ТВі» почав зникати із кабельних мереж понад 60 операторів по всій країні, що, на думку керівництва телеканалу, свідчить про заплановану зверху акцію. Останньою краплею стало повідомлення від найбільшої фірми про те, що вона усуває «ТВі» з найдешевшого пакету каналів і він віднині буде доступний лише для більш зamożних абонентів.

Керівник «ТВі» Микола Княжицький сказав «Польському радіо», що не має сумнівів, що влада намагається знищити канал перед жовтєвими парламентськими виборами. Роз'яснює, що чим менше глядачів, тим менше реклами. І додає, що упродовж канікул з цього приводу канал втратив близько 4 мільйонів доларів за рекламу. На його думку, влада розраховує, що зменшення кількості реклами призведе до закриття телеканалу.

Канаł «ТВі» – це найбільш критичний щодо влади український телеканал. Його журналісти проводять численні розслідування, що доводять випадки корупції серед представників влади.

Керівник каналу, Микола Княжицький, є у списку Об'єднаної опозиції. За неофіційною інформацією, йдеться про імунітет, який він отримав як депутат, що збереже його від подальших атак правоохоронних органів і навіть від ув'язнення.

www.kresy.pl, 31 серпня 2012 року

Opozycja dąży do impeachmentu Janukowycza

Przedstawiciele ukraińskiej Zjednoczonej Opozycji złożyli do Najwyższego Sądu Administracyjnego pozew przeciwko prezydentowi Wiktorowi Janukowyczowi. Wymieniają tam przypadki naruszania konstytucji przez szefa państwa.

Przedstawiciele opozycji dołączyli także pół miliona podpisów Ukraińców, którzy popierają ich działania.

Bliiski współpracownik Julii Tymoszenko Oлександр Турчинов pośrednio przyznał, że są raczej małe szanse, by pozew został rozpatrzony, ale jest to dopiero początek dłuższego procesu odsunięcia od władzy Wiktora Janukowycza.

Rzeczpospolita, 6 września 2012 roku

Опозиція прагне імпічменту Януковича

Представники Об'єднаної опозиції подали до Вищого адміністративного суду України позов проти президента Віктора Януковича. Описують там випадки порушення Конституції керівником країни.

Представники опозиції долучили також півмільйона підписів українців, котрі підтримують їхню діяльність.

Близький співпрацівник Юлії Тимошенко Олександр Турчинов зізнався, що є невеликі шанси, щоб позов був розглянутий, але це лише початок довшого процесу усунення від влади Віктора Януковича.

Rzeczpospolita, 6 вересня 2012 року

Ukraina wydobywa gaz z Morza Czarnego

Ruszyło przemysłowe wydobycie gazu z dwóch ukraińskich złóż na Morzu Czarnym. To kolejny krok do wyswobodzenia się Ukrainy od zależności surowcowej od Rosji.

Państwowa spółka Czernomoroneftegaz uruchomiła wydobycie ze złóż odeskiego i połtawskiego. Leżą ok. 160 km od brzegu a ich zasoby łącznie szacowane są na 22 mld m3 (rocznie zużycie gazu na Ukrainie to ok. 50 mld m3). Gaz zalega na niewielkiej głębokości 30-60 m.

Stale dostawy gazu do magistrali Krymu rozpoczną się w październiku. Do końca roku do sieci trafi 22 mln m3. Do 2015 r. roczne wydobycie ma wynosić 1 mld m3, podała agencja Nowosti.

Ukraina zwiększa wydobycie własnych surowców energetycznych, by uniezależnić się od Rosji, która nie godzi się na spadek cen sprzedawanego gazu. Nowa strategia energetyczna zakłada wzrost wydobycia węgla, poszukiwania gazu łupkowego, zakupy LNG oraz stopniowe zmniejszanie zakupów gazu z Rosji z obecnych 41 mld m3 do 12 mld m3 za pięć lat.

Energiawne.pl, 5 września 2012 roku

Україна видобуває газ у Чорному морі

Розпочався промисловий видобуток газу із двох українських родовищ у Чорному морі. Це черговий крок до звільнення України від російської сировинної залежності.

Державне товариство «Чорноморнефтегаз» почало видобуток із одеського та полтавського родовищ. Вони знаходяться на відстані 160 км від берега і загальні обсяги покладів газу, за підрахунками, становлять 22 млрд м3 (річне використання газу в Україні – це приблизно 50 млрд м3). Газ лежить на невеликій глибині – 30-60 м.

Постійні поставки газу до магістралей Криму розпочнуться у жовтні. До кінця року до мережі потрапить 22 млн м3. До 2015 р. щорічний видобуток може сягнути 1 млрд м3, про що повідомило агентство «Новини».

Україна збільшує видобуток власної енергетичної сировини, щоб бути незалежною від Росії, яка не погоджується на зниження цін газу, який продає. Нова енергетична стратегія передбачає зрост видобутку вугілля, пошуку сланцевого газу, купівлю рідкого газу, а також поступове зменшення купівлі обсягу газу із Росії із нинішніх 41 млрд м3 до 12 млрд м3 упродовж 5 років.

Energiawne.pl, 5 вересня 2012 року

BIAŁYSTOK miastem narodowości

Niedawno w łuckim Parku Zoranyj pojawiła się wskazówka geograficzna z nazwą polskiego miasta Białystok na pamiątkowym znaku miast partnerskich.

Położone na północnym wschodzie Polski miasto Białystok uzyskało swoją nazwę od rzeki Biała, nad brzegami której ono się rozlega. Ludzie często nazywają go «zielonym», ponieważ jest otoczone gęstymi lasami Puszczy Białowiejskiej i Narwiańskiego Parku Narodowego.

Wśród turystów Białystok nie zyskał popularności, ponieważ istnieje błędne mniemanie, że nie ma w tu nic do oglądania. Jednak Białystok z liczbą ludności 300 tys. jest największym centrum prawosławia w Polsce oraz miastem, które zamieszkują przedstawiciele różnych narodowości – Polacy, Rosjanie, Białorusini, Tatarzy i Ukraińcy. Miasto jest ośrodkiem kulturalnym mniejszości białoruskiej w Polsce. Mieszka tutaj również duża społeczność Romów.

CO należy wiedzieć

Historia Białegostoku jest bardzo ciekawa, ponieważ jego tradycja kulturalna była kształtowana w warunkach okupacji. Po raz pierwszy wzmianka o Białymstoku pojawiła się jeszcze w XV wieku, później miasto zostało sprezentowane polskiemu hetmanowi Stefanowi Czarnieckiemu jako wyraz wdzięczności za jego zwycięstwo odniesione nad Szwedami. W

ka, kaplica, sala dla uroczystości, jadalnia i akwarium. Zbudowano tam również szklarnię, cztery baseny z fontannami, ażurową alantę, pawilon z galerią sztuk i most przez kanał. Wzdłuż alei fontann stały posągi postaci mitycznych, sfinksy i wazonny dekoracyjne. Zespół pałacowy został poważnie uszkodzony podczas drugiej wojny światowej, potem przebudowany, a obecnie znajduje się w nim Uniwersytet Medyczny.

Znanym obiektem jest Ratusz (1745-1761), w którym obecnie mieści się muzeum. Co ciekawe, ani dnia ten budynek nie pełnił funkcji administracyjnych – tutaj nigdy nie odbywały się spotkania władz miejskich. Wieża służyła jako punkt obserwacji strażaków. Kiedy w 1939 roku do miasta wkroczyło Wojsko Radzieckie, budynek został zniszczony, bo na jego miejscu planowano postawić pomnik Stalina. Po wojnie Ratusz został odbudowany. Obecnie mieści się tutaj główna siedziba Muzeum Podlaskiego.

Obok wspaniałej Katedry znajduje się Stary Kościół, w którym zachowały się sarkofagi z sercami krewnych hetmana koronnego Branickiego i jego żony. W krypcie znajdującej się w podziemiach Kościoła jest pochowana Izabella Branicka z rodu Poniatowskich.

Wśród zabytków wartych zwiedzenia w Białymstoku jest również Cerkiew Wniebowzięcia NMP (Stary Kościół, 1621) – jedna z najstarszych świątyń miasta; Cerkiew Marii Magdaleny (1758); Dom Koniszej (1771); Katedra Mikołaja Cudotwórcy (1843-1846), w której obecnie są przechowywane relikwie świętego Gabriela Białostockiego; Cerkiew Świętego Rocha (XX w.) i inne.

Osobiste wrażenia

Białystok to miasto idealne do życia. Takie pierwsze wrażenia odnosi się po zwiedzeniu miasta. Równe drogi, zielone drzewa, ścieżki rowerowe, uprzejmi mieszkańcy, kolorowe domki – jak nagrania z filmu.

Natychmiast zauważa się czystość i porządek w mieście. Po każdym metrze widzimy śmietniki, a asfalt i bruk są myte szamponem, co dla nas, Ukraińców, jest wręcz egzotycznym. Wielką niespodzianką były ścieżki rowerowe z ustanowionymi świątami i przejściami dla pieszych. A jeszcze – liczne zielone tereny, parki, ogrody i lasy wśród miasta. I to wszystko jest zadbane!

Budynki mieszkalne są odnowione w tym samym stylu – pomalowane w jasne kolory, a nazwy ulic i numery domów są napisane na ścianach dużymi literami.

Duchowa kultura miasta jest różnorodna. Jest dużo świątyń różnych religii i wyznań. Oprócz katolików, w Białymstoku mieszka dużo prawosławnych, są też muzułmanie i Żydzi.

Zadziwia bogactwo architektoniczne, ponieważ każdy z zabytków odzwierciedla swoje dzieje, które składają się na historię całego Białegostoku. Można to odczuć zwiedzając miasto.

XVIII wieku miasto było własnością arystokratycznego rodu Branickich, którzy zadbałi o jego rozwój kulturalny: wybudowali szpital, teatr, zarząd miejski i pocztę, a także przebudowali swój pałac (Pałac Branickich), który obecnie jest zabytkiem.

Na początku XIX wieku Białystok został przekazany na własność Imperium Rosyjskiemu. Po pierwszej wojnie światowej stał się stolicą jednego z województw Rzeczypospolitej Polski. W czasie drugiej wojny światowej był okupowany przez Niemcy (1939), jednak po niedługim czasie według Paktu Molotowa-Ribbentropa został włączony do składu Białoruskiej Radzieckiej Republiki Socjalistycznej. W 1941 roku był znowu okupowany przez Niemców, a w 1945 roku Białystok został przywrócony Polsce.

CO warto zwiedzić

Białystok to nowoczesne miasto europejskie. Jednym z największych zabytków jest Pałac Branickich. To jedna z najlepiej zachowanych rezydencji magnackich zbudowana w stylu późnego baroku, popularnie nazywany Wersalem Podlaskim. Swoją wielkością pałac przypominał barokowe pałace Francji i służył do przyjęcia osób królewskich. Za czasów hetmańskich w pałacu, oficynach i pawilonach znajdowało się 178 pomieszczeń, w tym 115 reprezentacyjnych. Była tam swoja bibliote-

БІЛОСТОК – місто національностей

Нещодавно у луцькому парку «Зораний» з'явився географічний орієнтир із назвою польського міста Білосток на пам'ятному знакові міст-побратимів.

Місто Білосток, що знаходиться на північному сході Польщі, отримало свою назву від річки Бяла, на березі якої воно розташоване. Це місто люди часто називають «зеленим», оскільки воно оточене густими лісами Біловезької пущі і Національного Нарвянського парку.

Серед туристів Білосток не є популярним, адже існує хибна думка, що у ньому немає на що подивитися. Проте Білосток із кількістю мешканців 300 тис. – найбільший центр православ'я в Польщі, а також місто, у якому проживають представники різних національностей – поляки, росіяни, білоруси, татари та українці. Місто є культурним центром білоруської меншини в Польщі. Тут також проживає велика громада ромів.

Знаюмо є Ратуша (1745-1761), в якій зараз розташований музей. Цікаво, що будівля жодного дня не виконувала адміністративних функцій – тут ніколи не проводила засідання влада міста. Вежа слугувала для пожежників спостережним пунктом. Коли в 1939 році у місто прийшли радянські війська, будівлю зруйнували, маючи намір встановити на її місці пам'ятник Сталіну. Після війни Ратушу було реконструйовано, тепер тут знаходиться головне приміщення Музею Підляшшя.

Поряд із величчю кафедральним костелом розташований Старий костел, де зберігаються саркофаги з серцями родичів коронного гетьмана Браницького та його дружини. В склепі, що знаходиться в підвалі костелу, покійся Ізабелла Браницька з роду Понятовських.

Серед пам'яток архітектури, які варто відвідати у Білостоці – також Церква Успіння Богородиці (Старий костел, 1621) – найстаріший зі збережених храмів міста; Церква Марії Магдалини (1758); Будинок Коношого (1771); Собор Миколи Чудотворця (1843-1846), в якому в даний час зберігаються мощі святого Іврія Білостоцького; Церква Святого Роха (XX ст.) тощо.

Особисті враження

Білосток – ідеальне місто для життя. Такі перші враження склалися після відвідин міста. Рівні дороги, зелені дерева, велосипедні доріжки, ввічливі мешканці, кольорові будинки – наче кадри із фільму.

Відразу впадають в око чистота і порядок у місті. Смітники трапляються ледь не через метр, а асфальт і бручківку мийють шампунем, що для нас, українців, видається екзотикою. Велике здивування викликає велосипедні доріжки зі спеціальними світлофорами і пішохідними переходами. А також – численні зелені насадження, парки, сквери і ліси посеред міста. Все це в доглянутому стані!

Житлові будинки відреставровані в одному стилі – пофарбовані у яскраві кольори, а назви вулиць і номери будинків написані великими літерами на стінах.

Духовна культура міста різноманітна. Адже тут є багато храмів різних релігій і конфесій. Окрім католиків, у Білостоці проживає чимало православних, а також – мусульман та іудеї.

Архітектурне багатство вражає, оскільки кожна пам'ятка дихає своєю історією, яка в цілому складає історію всього Білостока. Це можна відчутти, завітавши до міста.

Що варто знати

Історія міста Білостока дуже цікава, оскільки його культурна традиція формувалася в окупованих умовах. Вперше Білосток згадується ще у XV ст., згодом воно було подароване польському гетьману Стефану Чарнецькому як знак подяки за його перемогу над шведами. У XVIII ст. місто було власністю аристократичного роду Браницьких, які dbали про культурний розвиток Білостока: будували лікарню, театр, будинок муніципалітету і поштове відділення, а також перебудували свій палац (палац Браницьких), що нині є пам'яткою архітектури.

На початку XIX ст. Білосток перейшов у володіння Російської імперії. Після Першої світової війни він став столицею одного з воеводств Польської Республіки. У період Другої світової війни був окупований Німеччиною (1939), однак незабаром, за Пактом Молотова-Ріббентропа, переданий до складу Білоруської РСР. У 1941 р. знову окупований Німеччиною. У 1945 році Білосток повернули Польщі.

Що варто подивитися

Білосток – сучасне європейське місто. Однією з найбільших архітектурних пам'яток є Палац Браницьких. Це одна з найкраще збережених магнатських резиденцій, що збудована в стилі пізнього бароко. В народі палац називають Підляським Версалем. Своєю величчю він нагадував барокові палади Франції та розрахований для прийому королівських осіб. За часів гетьмана, у палаці, флігелях та павільйонах було 178 приміщень, в тому числі 115 парадних. Були тут своя бібліотека, каплиця, зал, їдальня та акваріум. Також було побудовано оранжерею, чотири басейни з фонтанами, ажурну алтанку, павільйон з картинною галереєю та міст через канал. Уздовж алеї фонтанів стояли статуї міфічних персонажів, сфінксів, декоративні вази. Палацовий комплекс сильно постраждав під час Другої світової війни, потім був перебудований і тепер тут знаходиться Медичний університет.

ДОВІДКА

Білосток (пол. Białystok, біл. Беласток, лит. Balstogė) – місто на північному сході Польщі, на річці Супрасль. Адміністративний центр Підляського воеводства. Населення – 292 150 чоловік.

Відстань до Варшави – 188 км, до кордону з Білоруссю – 54 км. Залізничний вузол. Відомий текстильною промисловістю, головним чином, вовняним

(сукнацтво з 30-х років XIX ст.) і бавовняним (новий комбінат) виробництвом. Тут добре розвинена харчова, деревообробна, керамічна промисловість, машинобудування.

У місті функціонує Медичний інститут і вечірня інженерна школа, усього – 15 вищих навчальних закладів.

Аніа ТЕТ

Аніа ТЕТ

INFORMACJE

Біалысток, біа. Беласток, лит. Balstogė – місто на північному сході Польщі, над річкою Супрасль. Центрум адміністрацыйнае воевóдства подляскагo. Люднóсь – 292 150 óсóб.

Óдгoлeгoсь óд Варшавы – 188 км, óд грaнцы з Бiлоруссю – 54 км. Вeзeл кoлeгoвы. Слiньнe з прoмыслу вoлoкiеннoгo, звaсшчa вeлнiанeгo (сукiен-

нiцтвo в лaтaх трyдцiятых XIX вiкy) i бaвeлнiанeгo (нoвa фaбрыкa). Тутaj jest дoбрe рoзвiнeтy прoмысл спoжычвы, дрeзвны, цeрaмiчнy, мaзынoвы.

В мieщцe дiялa Вiзшa Шкoлa Мeдычнa i Вiцeрoрoвa Шкoлa Iнжeнeрнa, рaзeм – 15 учeлнi.

Марш Пам'яті Польського Сибіру одбувся в Білому Стоку

Марш пам'яті польського Сибіру знову відбувся в Білостоці

6-7 września b.r. w Białymstoku tysiące ludzi uczciło pamięć Polaków, Białorusinów i Żydów, którzy w okresie 1940-1941 zostali wysłani na Syberię. Patriotyczno-religijna uroczystość odbyła się w ramach XII Międzynarodowego Marszu Żywej Pamięci Polskiego Sybiru.

6-7 вересня нинішнього року в місті Білосток тисячі людей вшанували пам'ять поляків, білорусів та євреїв, які в період 1940-1941 років були вислані на Сибір. Патріотично-релігійна урочистість відбулась у рамках XII Міжнародного маршу живої пам'яті польського Сибіру.

Do Białegostoku w przededniu marszu przyjechało wielu Sybiraków z Ukrainy, Polski, Litwy, Białorusi i innych krajów. Wzięli w nim udział przedstawiciele władz, szkół, organizacji pozarządowych, harcerze i kombatanci. Już tradycyjnie uczestnikami przemarszu zostali członkowie Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu.

Rano 7 września 2012 roku wszyscy uczestnicy zebraли się przy Pomniku Katyńskim, gdzie Prezes Zarządu Głównego Związku Sybiraków pan Tadeusz Chwiedź przywitał oraz wymienił wszystkie organizacje, które przybyły na spotkanie. Następnie odbyła się msza święta.

Po uroczystościach pod Pomnikiem Katyńskim odbył się marsz, którego tysiące uczestników przeszło

do kościoła pw. Ducha Świętego. Tam odbyła się msza św. w intencji tych, którzy nie powrócili z Sybiru. Została odczytana wspólna modlitwa. Następnie przedstawiciele organizacji uczestniczących w uroczystości złożyli wieńce pod pomnikiem – Grobem Nieznanego Sybiraka. Przypomnijmy, że w masowych wywózkach na Syberię w latach 1940-1941 wywieziono około 1 mln 350 tys. Polaków.

Do польського міста Білосток напередодні маршу приїхала чимала кількість сибіряків з України, Польщі, Литви, Білорусі та інших країн. У марші взяли участь представники влади, шкіль, громадських об'єднань та організацій, харцери, ветерани. Як і щороку, учасниками маршу були члени Товариства польської культури на Волині ім. Еви Фелінської.

Програма маршу залишилася незмінною. Вранці 7 вересня всі учасники зібралися біля Катинського пам'ятника, де голова правління Спілки сибіряків пан ТADEUШ ХВЕДЗЬ оголосив та привітав усіх, хто прибув на захід, після чого представники духовенства провели богослужіння.

Після цього довелася колона,

до костелу Святого Духа. Там священики відправили заупокійну месу в пам'ять про тих, хто не повернувся з Сибіру, і прочитали спільну молитву. Коли заходи в костелі закінчилися, представники організації поклали вінки на Могили невідомого сибіряка. XII Міжнародний марш живої пам'яті польського Сибіру завершився традиційною «граховкою».

Нагадаємо, що загалом на заслання у Сибір відправлено близько 1 млн 350 тис. поляків. Масові вислання відбулися у 1940-1941 р.р.

що складалася із тисяч осіб, вирушила

Oksana CYMBALUK

Stowarzyszenie Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu składa serdeczne podziękowania Zarządowi Głównemu Związku Sybiraków, a także władzom miasta Białegostoku za zaproszenie na XII Międzynarodowy Marsz Żywej Pamięci Polskiego Sybiru.

Zarząd Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu

Towarzystwo polskiej kultury na Wołynie im. Ewy Felińskiej wyświadcza szczerą podziękowanie Głównemu władzom miastu Białostoku za zaproszenie na XII Międzynarodowy marsz żywej pamięci polskiego Sibiru.

Правління Товариства польської культури на Волині ім. Еви Фелінської

Informacja wołyńska Волинська інформація

22-23 вересня у Луцьку відбудеться Перший туристичний фестиваль бардівської пісні, фото- і кіноматорів «Вітрила пригоди».

.....

22-23 września w Łucku odbędzie się Pierwszy Turystyczny Festiwal Piosenki Autorskiej, Foto- i Kinoamatorów «Witryła Prygody».

15 вересня почнеться 9-ий театральний сезон студії «GaRmYdEr». У Луцькому районному будинку культури о 19.00 актори покажуть документальну виставу «АУ! Сказане мільйонам».

.....

15 września Teatr-studio «GaRmYdEr» zacznie 9. sezon teatralny. W Łuckim Rejonowym Domu Kultury o 19.00 aktorzy zaprezentują dokumentalne przedstawienie «AU! Powiedzione milionom».

У Волинському краєзнавчому музеї відкрито виставку «Гордість та слава Волині», присвячену Дню фізичної культури і спорту. Експозиція розповідає, зокрема, про досягнення неповносправних спортсменів Волині.

.....

W Wołyńskim Muzeum Krajoznawczym została otwarta wystawa «Duma i Sława Wołynia», poświęcona Dniui Kultury Fizycznej i Sportu. Ekspozycja opowiada głównie o osiągnięciach niepełnosprawnych sportowców Wołynia.

9 вересня на Театральному майдані стартував культурно-просвітницький проект «Танцюй з нами!» Участь у ньому можуть взяти усі очі. Проект триватиме до 30 жовтня, після чого його учасники представлять спільний показовий виступ.

.....

9 września na Placu Teatralnym startował kulturalno-oświatowy projekt «Tańcz z nami!». Udział w nim mogą wziąć wszyscy chętni. Projekt będzie trwał do 30 października, po czym jego uczestnicy przedstawią wspólny występ.

13 вересня в кафе «Енштейн» розпочнеться проект «Творче кафе». У рамках проекту усі бажаючі автори віршів, пісень, музики можуть представити свої твори.

.....

13 września w kawiarni «Einstein» rozpocznie się projekt «Twórcza kawiarnia». W ramach projektu wszyscy chętni autorzy wierszy, piosenek, utworów muzycznych mają możliwość zaprezentować swoje utwory.

Олександр Кłymенко: «Писарз jest длу́жником тылко wobec siebie...»

Coraz częściej o Oлександрze Kłymence mówi się jako o pisarzu i krytyku literackim. Natomiast wcześniej był on bardziej znany jako muzyk. O dwóch artystycznych wcieleniach, a także o wielu innych sprawach w dzisiejszej z nim rozmowie.

– Panie Oлександрze, Pan zadeklarował się jako muzyk. Jednak obecnie coraz częściej o Panu mówią również jako o ciekawym prozaiku. Który aspekt twórczości teraz wygrywa?

– W moim rozumieniu, kreatywność jest procesem niepodzielny i dlatego jest pokojowa, a nie wycięgowa. Tylko dzięki konsekwentnej pracy, proporcjonalnie rozdzielanej między obszarami zainteresowań zawodowych, wdrażając się pomysły twórcze: muzyczne, literackie. Oczywiście, że te propozycje są indywidualne i zależą od czasu, okoliczności, a co najważniejsze – od zrozumienia powagi sprawy, którą się zajmujesz.

– Proszę opowiedzieć o założeniu i działalności Pańskiego zespołu muzyki współczesnej «SAT». Jakież są sukcesy, osiągnięcia?

– Zespół «SAT» został założony w 1986 roku w Zytomierskiej Muzycznej Szkole Zawodowej im. W. Kosenki, gdzie uczyłem się gry na akordeonie, a mój kolega Mychajło Strelnikow – gry na gitarze. W tym czasie wykonanie współczesnej muzyki improwizowanej na instrumentach ludowych było niegodne z tradycyjną percepcją słuchaczy. W latach 1990–1997 w «SAT» grał wirtuoz skrzypiec, znawca folkloru instrumentalnego Sergij Ochrimczuk, później – multiinstrumentalista Danyło Percow. «SAT» uczestniczył w międzynarodowych i krajowych festiwalach muzyki awangardowej, jazzowej, współczesnej akademickiej, improwizowanej. W 2006 roku została wydana płyta o takiej samej nazwie – «SAT», ona została nagrana pod koniec lat dziewięćdziesiątych wspólnie z S. Ochrimczukiem. Weszliśmy roku wspólnie z kompozytorką, autorką muzyki do filmu fabularnego Olesia Sanina «Mama» Allą Zagajkewicz, nagrano płytę «SAT & Alla Zagajkewicz – Zimowy SAT». Nadchodzą kolej na nagranie nowego albumu «Сорісат».

– Czytając Pana książkę «Supraphon», można zauważyć, że pisał ją człowiek szczególnie wrażliwy na muzykę. Synteza sztuk, splot różnych ich przejawów podobno na zawsze pozostanie aktualną w literaturze?

– Wzajemne przenikanie, symestezja obrazów artystycznych pozwalają na to, aby czas adekwatnie przedstawił psychologię ludzką. Przygotowując projekt książki «Supraphon», która została wydana w łuckim wydawnictwie «Twerdnyj» w 2006 roku i która rzeczywiście jest związana z muzyką, pragnęłam maksymalnie przybliżyć go do tych płyt winylowych, które kiedyś pojawiały się w sklepach o dużym nakładzie: kwadrato-wa książka w twardej oprawie swoim kształtem przypominająca kopertę do płyty, podział tekstu na dwie części – «side

A» i «side B» z bonusowym utworem na końcu.

– O Pana talencie już wydzielili się słynni pisarze i krytycy literacy: M. Słaboszpycki, E. Baran, W. Łys, W. Słapczuk. Nad czym Pan obecnie pracuje?

– Wymienionych przez Pana ludzi bardzo cenię. Oni potrafili połączyć profesjonalizm z prawdziwą mądrością ludzką. Cieszę się, że mogłem komunikować się z nimi... Teraz pracuję z kilkoma tekstami literackimi. Również przygotowałem do druku książkę «Od nie-początku i do nie-końca», która zawiera krytyczne eseje literackie i wywiady wydane w latach 2008–2012.

– Proszę opowiedzieć o swojej najnowszej powieści «Korostyszowski Platonow». Ona jest dowodem na to, że we współczesnym okropnym świecie pozostaje szansa na zwycięstwo dobra...

– Powieść poświęciłem ojcu – Iwanu Kłymence, który wiele mnie nauczył, bo był muzykiem, artystą, pisał wiersze, czytał ze sceny utwory humorystyczne. On potrafił wyjaśnić, na czym polega różnica między prawdziwą sztuką a jednodniową namiastką. Wszystko, co dzisiaj mam i potrafię, zawdzięczam ojcu. Książka została wydana w kijowskim wydawnictwie «Jarosławów Wał» (2010), a w maju tego roku ukazała się w języku rosyjskim (w tłumaczeniu autorskim) w ojcystych stronach A. Platonowa – w czasopiśmie «Podiom» miasta Woroneż. Powieść «Korostyszowski Platonow» jest przyznaniem się miłości do ludzi, którzy dla mnie zawsze pozostają przy życiu – Andrieja Platonowa, Kwitki Cisyk, Ernesta Hemingwaya, Sergieja Kuriochina. Dzięki Bogu, udało mi się powiedzieć to, co chciałem... W naszym okropnym świecie, w którym absolutnie wszystko odbywa się bez naszego udziału, możemy założyć, że zwycięstwo dobra, o którym Pan mówi, jest niemożliwe bez naszych wysiłków.

– Niedawno Pan został członkiem Narodowego Związku Pisarzy Ukrainy. Czy dodało to coś do twórczego rozwoju Pana i własnej identyfikacji jako pisarza zawodowego?

– Jeden z bohaterów Bulhakowa powiedział, że Dostojewski nie posiadał legitymacji pisarza i proponował przeczytać pięć stron jego książki, żeby przekonać się, że ma się do czynienia z pisarzem... Przynależność do związku twórczego świadczy jedynie o przynależności do związku twórczego – nic więcej.

– Co Pan myśli o postanowieniu w sprawie języków? Jakże będą skutki jego wdrażania i czego mają się spodziewać nasi pisarze?

– Dla polityków nie ma nic świętego. A my niby zapomnieliśmy, że wilki przyzwyczajone do mięsa nie będą

jadły kromkę chleba: chcą odebrać ludziom wszystko, w tym też język. «Twórcy państwa», uzależnieni od oligarchów, prowadzą nasz naród do przepaści – większą diabelszczyznę trudno sobie wyobrazić. Jednak nikomu nie zakazasz rezerwy dla siebie miejsca w piekle... Ale musimy przetrwać się również sobie. Kiedyś Honore de Balzac pisał: «Błędne jest mniemanie, że ci, którzy nami rządzą, są gorsi od nas; oni są naszym odbiciem». W skrócie, lustro jest naprawdę krzywe, ale tam są też nasze odbicia. Kto zmusza nas do wzajemnego oszustwa, łapówek, włania azotanu do truskawek i sprzedawania ich dzieciom po cenach wygórowanych?.. Prawie zgubiłbym człowieka wykształconego i inteligentnego, a bez niego żałoba za człowiekiem narodowym nie ma sensu – to stwierdzenie jest obustronnie ukierunkowane. To samo możemy powiedzieć o piśmiennictwie ojczyzny.

– Obecnie zadziwił potencjalnego czytelnika jest coraz trudniej. Jakie metody powinien znać współczesny pisarz, żeby jego dzieła były udane?

– Dla mnie czytelnik zaczyna się od przeczytania klasyków. Ludzie posiadający dogłębne doświadczenie czytelnika, są chyba największym szczęściem dla pisarza. Wykszoleni czytelnicy z mądrością nie oczekują od pisarza jakichś specjalnych chwytów. Oni pierwsi są w stanie właściwie ocenić dzieło literackie.

– Według Pana, jakie są zalety literatury ukraińskiej wobec ogółu literatury europejskiej?

– Ze względu na Euro-2012 powiem tak: takie same, jak zalety ukraińskiej drużyny piłkarskiej wobec szwedzkiej, francuskiej czy angielskiej – ona grała na swoim terenie.

Олександр Клыменко: «Письменник лише перед собою перебуває у боргу...»

Усе частіше про Олександра Климєнка говорять як про письменника, літературного критика. Раніше ж він більше був відомий як музикант. Про дві мистецькі іпостасі, а також про багато іншого – у нинішній розмові із ним.

«Supraphon», можна помітити, що її писала людина, котра тонко відчуває музику. Синтез мистецтв, переплетення різних його виявів, схоже, завжди буде актуальним у літературі?

– Взаємопроникнення, синестезія художньої образності дозволяє адекватно часові змальовувати людську психологію. Готуючи дизайн книжки «Supraphon», яка вишла друком у лудькому видавництві «Твердний» у 2006 році і яка справді пов'язана з музикою, намагався максимально наблизити його до тих вінилів платівок, що колись великими тиражами з'являлися в універмагах: квадратна книжка, супер-обкладинка у формі платівкового конверту, розподіл текстів на дві частини – «side A» та «side B» із бонус-треком наприкінці.

– Ваш талант уже встигли відмітити відомі письменники і літературознавці: М. Слабошпийцький, С. Баран, В. Лис, В. Слпачук. Над чим нині працюєте?

– Людей, яких Ви назвали, я надзвичайно ціную. Вони зуміли поєднати професіоналізм зі справжньою людською мудрістю. Я щасливий, що отримав можливість спілкуватися з ними... Зараз маю в роботі декілька професійного зацікавлення, уможливленість реалізації творчих задумів: музичних, літературних. Звісно ж, ті пропозції є індивідуальними і залежать від часу, обставин, а головне – від серйозності розуміння тієї справи, якою займаєшся.

– Розкажіть про створення і діяльність Вашого ансамблю сучасної музики «SAT». Які успіхи, досягнення?

– Ансамбль «SAT» створено у 1986 році у Житомирському музичному училищі ім. В.С.Косенка, де я навчався грати на баяні, а мій товариш Михайло Стрельников, – на гітарі. У той час виконання сучасної імпрровізаційної музики на народних інструментах суперечило традиційному слухачам сприйняттю. У 1990–1997 роках у «SAT» грав скрипаль-виртуоз, знавець інструментального фольклору Сергій Ochrimczuk, пізніше – мультиінструменталіст Данило Перцов. «SAT» – учасник міжнародних та всеукраїнських фестивалів авангардної, джазової, сучасної академічної, імпрровізаційної музики. У 2006 році вийшов диск із однойменною назвою «SAT», записаний наприкінці 90-х років разом із С.Охримчуком. У минулому році разом із композиторкою, авторкою музики до кінофільму Оlesia Sanina «Mama» Allєю Zagajkewicz, записали диск «SAT & Alla Zagajkewicz – Zimowy SAT». На черзі – видання нового альбому «Сорісат».

– Читачи Вашу книгу

ж такі – наших зусиль. – Нещодавно Ви стали членом Національної спілки письменників України. Це щось Вам особисто дало у творчому зростанні чи самоствердженні як професійного літератора?

– Один із булгаковських персонажів казав, що у Достоевського не було письменницького квитка і пропонував прочитати п'ять сторінок з його книги, аби переконався, що маєте справу з письменником... Належність до творчої спілки засвідчує належність до творчої спілки – тільки це.

– Як ставитися до прийняття мовного закону? Які наслідки його впровадження в дію можна очікувати для вітчизняного письменства?

– Політики не мають нічого святого. А ми, ніби, забули, що вовків, котрі звикли до м'яса, не задовольниш куснем хліба: їм треба забрасти у людей усе – мову теж. «Державотворці», загнудані олигархами, ведуть свій народ до прірви – більшої діявольщини важко уявити. Та, зрештою, нікому не заборониш бронувати собі місце у пеклі... Проте слід і до себе уважніше придивитися. Колишній Оноре де Бальзак писав: «Є помилок думати, що ті, хто верховодять, гірші за нас; вони – наше відзеркалення». Словом, дзеркало і дійсно криве, але й ми у нього відображаємося. Хто змушує нас обдурювати одне одного, вимагати хабарі, лити нітрати у полуницю і продавати її дітям втридорога?.. Ми майже втратили людину освічену й інтелегентну, без неї оплакування людини національної не матиме сенсу – це твердження є взаємооберненим. Те ж саме можна сказати і про вітчизняне письменство.

– Нині все важче стає дивувати потенційного читача. Якими прийомами мусить бути «зброшений» сучасний письменник, щоб його твори мали успіх?

– Для мене читач починається з освоєння класиків. Люди, котрі мають ґрунтовний читачський досвід, є, можливо, найбільшим щастям для письменника. Підготовлені читачі мають мудрість не чекати від письменника якихось спеціальних прийомів. Вони ж першими можуть адекватно оцінити письменницьку працю.

– На Вашу думку, в чому українська література має переваги над іншими європейськими літературами?

– Беручи до уваги Євро-2012, відповім так: такі ж самі, як і збірна України мала перед шведськими, французькими чи англійськими футболістами – вона грає на своїй території.

Bohaterowie «Пісні lasu» przemówili w języku bengalskim

Творчість Леси Українки cieszy się uznaniem hinduskiej dziennikarki, działaczki na rzecz praw człowieka, historyka, poetki Mriduli Ghosh.

Podczas uroczystości z okazji Dnia Wiedzy i poświęcenia studentów pierwszego roku Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego, Mridula Ghosh była honorowym gościem. Poetka została powitana z radością, a każdy z obecnych chciał zrobić sobie z nią zdjęcie. Obecni na spotkaniu mogli również swobodnie z nią porozmawiać, ponieważ mieszka ona od ponad 20 lat na Ukrainie i dobrze opłynała nasz język urzędowy.

Po uroczystości Mridula Ghosh odwiedziła Muzeum Lesi Ukrainki, gdzie opowiedziała o naszej rodaczce dużo ciekawostek. Okazało się, że jest to ulubiona pisarka Hinduski. Nic dziwnego, że zdecydowała się przetłumaczyć «Пісню lasu» na język bengalski, którym posługują się w Bangladeszu i dwóch stanach Indii – tak więc jeszcze ponad 200 milionów ludzi będzie miało okazję poznać twórczość Lesi Ukrainki w ich języku ojczystym. Tłumaczenie istnieje tylko w wersji elektronicznej, jednak w najbliższym czasie zostanie wydrukowane.

Tłumaczka zwróciła uwagę na fakt, iż wołyńska poetka pisała swoje arcydzieło przez 14 dni, natomiast ona poświęciła tłumaczeniu prawie 10 lat: «Była to praca według ducha, a nie tylko liter». Mridula Ghosh łatwo utożsamia bohaterów «Пісні lasu» z folklorem hinduskim. Mawka w przekładzie Hinduski stała się Mayą – iluzją lub czasową percepcją duchową, Rusał-

ka (Syrena) – eteryczną istotą Dzholopori, a Poterczą – porzuconymi dziećmi Harano-dhon.

Okazuje się, że Mridula Ghosh, zanim podjęła się tłumaczenia dzieł wybitnej Wołynianki, badała demonologię ukraińską i utożsamiała ją z bajkami hinduskimi. Treści i postaci okazały się bardzo zbliżone: «Nie należy zwracać uwagi na różnice – szukam tego, co łączy. Właśnie to jest w tłumaczeniu najważniejsze».

Przekłady Lesi Ukrainki na język bengalski nie są pierwszą próbą Mriduli Ghosh rozposzczenniania literatury ukraińskiej na świecie. Ostatnio został wydany zbiór wierszy autorów ukraińskich przetłumaczonych na język bengalski «Ukraina Alpona – Wizerunek ukraiński». Książka zawiera utwory 28 poetów: od Hryhoryja Skovorody do Iwana Malkowycza i ukazała się już w Indiach. Mridula Ghosh powiedziała, że: «Ludzie czytają ten zbiór i często kupują na prezenty. Mam również pomysł, aby przetłumaczyć wiersze o miłości albo dzieła poetek z Europy Wschodniej. Niestety, odeszła już Wisława Szymborska, z którą kiedyś komunikowałam się i tłumaczyłam jej utwory. W tym roku miałam zaplanowaną podróż do Polski na spotkanie z Szymborską. Niestety, to marzenie się nie spełniło. Podobno jak zaplanowany wywiad z Vaclavem Havlem».

Wiktor JARUCZYK

Герої «Лісової пісні» заговорили бенгальською мовою

Творчість Леси Українки припала до душі індійській журналістці, правозахисниці, історички, поетесі Мрідулі Гош.

Мрідула Гош була почесним гостем під час урочистостей з нагоди Дня знань та посвяти у студенти першокурсників Східноєвропейського національного університету. Її радо вітали і хотіли сфотографуватися з нею. З цієї жінкою можна було також вільно поспілкуватися кожному охочому, оскільки вона понад 20 років проживає в Україні і добре освоїла нашу державну мову.

Після урочистостей Мрідула Гош відвідала Музей Lesi Ukrainki, де розповіла про нашу землячку багато цікавого. Виявилось, що це улюблена письменниця індійки. Недаремно вона вирішила перекласти легендарну «Лісову пісню» на бенгальську мову, якою розмовляють у Бангладеші та двох штатах Індії. Так, ще понад 200 мільйонів людей матимуть змогу читати Лесю Українку на своїй рідній мові. Хоч переклад поки існує лише в електронній версії, проте незабаром вийде на паперових носіях.

Перекладачка наголосила, що волинська поетеса і написала свій шедевр упродовж 14 днів, натомість їй довелося витратити на переклад майже 10 років: «Це була робота над духом, а не тільки за літерами». Мрідула Гош легко знаходила відповідників героїв «Лісової пісні» в індійському фольклорі. Мавка у перекладі індійки стала Майєю – ілюзією або тимчасовим сприйняттям духу, Русалка –

ефірним створінням Джолупорі, а Потерча – залишені діти Гарано-дхон.

Виявляється, Мрідула Гош, перш ніж взялася за переклад творів славетної волянчанки, вивчала українську демонологію і ототожнювала її з індійськими казками. В результаті – дуже багато спорідненого: «Не треба звертати увагу на відмінності – я шукаю те, що є спільним. Саме це є важливим у перекладі».

Переклади Lesi Ukrainki бенгальською – не перша спроба Мрідулі Гош популяризувати українську літературу у світі. Нещодавно пообщила світ збірку поезій вітчизняних авторів у перекладі на бенгальську «Україна альпона – Український візерунок». До книги увійшли твори 28 поетів: від Григорія Сковороди до Івана Малковича. Книга побачила світ в Індії. Мрідула Гош розповіла: «Людям читають цю збірку, часто купують на подарунки. В мене ще є ідея перекласти вірші про любов або твори поетес з Сходу Європи. На жаль, уже померла Віслава Шимборська, з якою я свого часу спілкувалася та робила переклади її творів. У нинішньому році в мене була запланована поїздка до Польщі й зустріч із Шимборською, але, на жаль, ця мрія не здійснилась. Як і заплановане інтерв'ю з Вацлавом Гавелом».

Wiktor JARUCZYK

Ukraińska prasa o Polsce

7 тис. українських студентів навчаються цьогоріч у Польщі

У нинішньому році 7 тисяч українських студентів навчаються у Польщі. «Щороку їх кількість зростає на 100%», – розповів Генрик Литвін.

Він повідомив, що, зокрема, зараз для іноземних студентів у Польщі реалізується багатопрограмний спільний навчання, так званих подвійних дипломів.

Нагадаємо, щороку 20 тисяч українців ідуть навчатися за кордон.

Українські новини, 3 вересня 2012 року

7 tys. Ukraińców studiuje w tym roku w Polsce

W bieżącym roku 7 tysięcy studentów ukraińskich studiuje w Polsce. „Corocznie ich liczba wzrasta o 100%” – powiedział Henryk Litwin.

Poinformował on, że w szczególności teraz dla studentów zagranicznych w Polsce, jest realizowanych wiele programów studiów wspólnych, tak zwanych dyplomów podwójnych.

Przypominamy, że corocznie 20 tysięcy Ukraińców wyjeżdża na studia zagranicę.

Ukraiński Nowiny, 3 września 2012 roku

Коморовський відкрив меморіал у Биківні

Триває підготовка візиту президента Польщі Броніслава Коморовського в Україну в 20-х числах вересня. Про це 3 вересня у Львові повідомив Посол Республіки Польща в Україні Генрик Литвін.

За словами посла, в Україні Коморовський відкрив меморіал у Биківні, що поблизу Києва. «Це четверте наше катинське кладовище. Це лише частина меморіалу. Тут поховано 2 тис. польських офіцерів», – сказав Генрик Литвін.

З його слів, також заплановано, що Президент Польщі в Україні матиме розмови про роботу кордону, функціонування пунктів перетину, ефективність угоди про малий прикордонний рух, досвід прикордонників та митників під час Євро-2012.

Українські новини, 3 вересня 2012 року

Komorowski otworzył memoriał w Bykwinie

Trwają przygotowania do wizyty Prezydenta Polski Bronisława Komorowskiego na Ukrainę po 20 września. O tym 3 września we Lwowie poinformował Ambasador Rzeczypospolitej Polski na Ukrainie Henryk Litwin.

Według Ambasadora, na Ukrainie Komorowski otworzył memoriał w Bykwinie w pobliżu Kijowa. «To jest czwarty cmentarz katyński. Jest to tylko część memoriału. Tutaj zostało pogrzebanych 2 tys. oficerów polskich» - powiedział Henryk Litwin.

Według niego, również jest planowane, że Prezydent Polski na Ukrainie odbędzie rozmowy o pracach na granicy, funkcjonowaniu przejść granicznych, skuteczności Umowy o Małym Ruchu Przygranicznym, doświadczeniu służb granicznych i celnych podczas Euro-2012.

Ukraiński Nowiny, 3 września 2012 roku

За безкоштовну візу до Польщі все одно треба заплатити

Зі створенням візового центру в Луцьку візу можна отримати швидше, але вона дорожча на 20 євро, крім цього доведеться заплатити за вартість страховки і довідки з банку про наявність рахунку.

Про це 6 вересня пише газета «Відомості.ua». Журналісти виявили, що черги на здачу документів у консульство доведеться чекати близько двох місяців. В іншому разі – документи варто здати у візовий центр. Тут черга невелика, а візу можна отримати через 7 днів після здачі анкети. Перелік документів, необхідних для її одержання, висіли на дошці оголошень.

Як відомо, для українців Шенгенська віза коштує 35 євро. Ще 20 треба заплатити посереднику – візовому центру. Чому зараз так важко здати анкету безпосередньо у консульство, яке за свої послуги грошей не бере, журналісти видання запитали у Генерального консула Республіки Польща у Луцьку Марека Мартінека.

«Запровадження електронної реєстрації дати подання візової анкети дозволило ліквідувати чергу перед консульством. Видача польських віз в Україні перейшла на аутсорсингову службу обслуговування, а термін очікування на подання анкети в аутсорсингових пунктах є, як правило, коротким. Однак якщо клієнт не бажає користуватися послугами такого пункту (платними), він може подати заяву в консульстві. Це наслідок обраної стратегії, яка полягає у тому, що консульство безпосередньо приймає анкети лише в особливих ситуаціях і від певної категорії громадян», – сказав консул.

Нагадаємо, польське МЗС повідомляло, що заявки на отримання візи безпосередньо до консульств, як правило, можуть подавати власники Карті поляка, репатріанти, представники польської національної меншини в Україні, VIP-персони, люди, які їдуть до Польщі у рамках фінансованих з польського бюджету проектів, а також у надзвичайних випадках.

Щодо видачі національних віз до Польщі, які вже з 15 вересня будуть безплатними, Марек Мартінек повідомив: «Щоб отримати польську національну візу, слід зареєструватися у системі e-konsulat або звернутися до Пункту прийому візових анкет, де всі формальності будуть вирішені на місці. Підставою для отримання національної візи є документальне обґрунтування довгострокового (понад 90 днів) перебування у Польщі, наприклад, навчання чи праця».

Відомості.ua, 6 вересня, 2012 року

Za darmowe wizy do Polski nadal trzeba płacić

Po założeniu Centrum Wizowego w Łucku wizę można otrzymać szybciej, jednak jest ona droższa o 20 euro, ponadto należy zapłacić za ubezpieczenie i świadectwa z banku o obecności konta bankowego.

O tym 6 września pisze gazeta «Widomosci.ua». Dziennikarze odkryli, że złożenie dokumentów do Konsulatu trwa do dwóch miesięcy. W przeciwnym razie dokumenty można złożyć do Centrum Wizowego. Kolejka tutaj nie jest duża, a wizę można otrzymać za 7 dni po złożeniu wniosku. O dokumentach wymaganych do uzyskania wizy można dowiedzieć się z tablicy ogłoszeń.

Jednak, jeśli klient nie życzy sobie skorzystać z usług tego punktu (płatny), może składać wniosek w Konsulacie. Jest to konsekwencją naszej strategii, która polega na tym, że Konsulat przyjmuje wnioski bezpośrednio tylko w sytuacjach szczególnych i od określonej kategorii osób – powiedział Konsul.

Przypominamy, że Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP informowało o tym, że wnioski na otrzymanie wizy bezpośrednio do Konsulatu mogą składać posiadacze Karty Polaka, repatrianci, przedstawiciele środowisk polonijnych na Ukrainie, VIP-osoby, ludzie, którzy udają się do Polski w ramach projektów finansowanych z budżetu polskiego oraz w sytuacjach nadzwyczajnych.

Jeśli chodzi o wydanie wiz narodowych do Polski, które już od 15 września będą darmowe, Marek Martinek poinformował: «Żeby otrzymać polską wizę narodową, należy zarejestrować się w systemie e-konsulat lub zwrócić się do Punktu Złożenia Wniosków Wizowych, gdzie wszystkie formalności zostaną załatwione na miejscu. Podstawą do otrzymania wizy narodowej jest dokumentalne potwierdzenie długoterminowego (ponad 90 dni) pobytu w Polsce, na przykład, na studiach czy w pracy».

Widomosci.ua, 6 września 2012 roku

Інформація Любеліська

З powodu низу демографічного в całym województwie lubelskim kilkadziesiąt szkół podstawowych zostało skreślonych z listy obiektów szkolnych. Gminy odczuwają także brak pieniędzy na utrzymanie małych szkół, toteż dzięki stanowczej postawie rodziców wiele szkół, które miały być zamknięte, przekształcono z publicznych w niepubliczne. Będą opłacane przez stowarzyszenia rodziców.

Do nowego roku akademickiego przygotowują się wyższe uczelnie Lublina i Lubelszczyzny. Bardzo ważne będzie oddanie do użytku i to już na początku nowego roku nauczania, «Chatki Zaka», czyli Domu Kulturalno-Oświatowego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Budynek dostosowano do powstającego Inkubatora Medialno-Artystycznego, w którym zajęcia rozpoczną się od października. Najważniejszą częścią Inkubatora będzie profesjonalne studio radiowo-telewizyjne. W inkubatorze zagospodzą też pracownie, m.in. fotograficzna, teatralna. Jest mała sala kinowo-koncertowa i kawiarnia. Powstało też akademickie studio telewizyjne. Z «Chatki Zaka» płynie w eter na falach ultrakrótkich, nadawany codziennie radiowy program akademicki.

W plebiscyście na «Turystyczną Perłę Lubelszczyzny 2012» zwyciężyła gmina Milejów. O walorach tej gminy zdecydowały pyszne, ekologiczne pomidory, wspaniałe spływy kajakowe po przepływającej przez Milejów rzecze Wieprz, wielka gościnność mieszkańców. Drugie miejsce zajęła gmina Ślawnice, trzecie – Puławy. Poza tym zostały wyróżnione gminy: Józefów, Szczepietyn, Janowiec nad Wisłą i Lubycza Królewska. Plebiscyt zorganizowały: gazeta Kurier Lubelski, Radio Lublin i Urząd Marszałkowski.

Tej jesienią w Lubelskiem straci pracę kilkaset osób. Aż 195 osób zwolniła Krasnicka Fabryka Łożysk Tocznych. Powód? Mniej zamówienia na łożyska od zagranicznych klientów. Krasnik eksportuje 80% łożysk: do Włoch, Niemiec i Francji. Od początku roku pracę straciło w Krasniku 615 osób. 144 osoby straciły pracę w Lubelskim «Protektorze», czyli dawniejszych Lubelskich Zakładach Przemysłu Skórzanego. 150 osób zwolniono w Lubelskim «Unidexie», czyli przedsiębiorstwie specjalizującym się w budowie mostów, wiaduktów i obiektów handlowych. W Zamościu zwolniono 36 pracowników spółki «Tradis» zajmującej się dystrybucją artykułów spożywczych, chemicznych i kosmetyków. W Lublinie straciło pracę 21 nauczycieli. Szkoły nie przedłużyły umów na zastępstwo czy zlecenie 230 osobom. Należy się spodziewać rekordowego w Lubelskiem bezrobocia wynoszącego 15%.

Zwyczaj bogatsi rolnicy Lubelszczyzny, którzy wiele pól rolnych przeznaczają na eksport, aby nawiązać kontrakty handlowe wyjeżdżali na różne targi w Europie Zachodniej. W tym roku ocy zwrócili na Wschód. Aż 48 procentów żywności z Lubelskiego, którzy niejednokrotnie mają 100 i więcej hektarów użytków rolnych, przez kilka dni we wrześniu przebywało na Targach Rolnych w Kijowie. Wrócili zadowoleni, gdyż nawiązali szereg korzystnych kontraktów.

Chelm miasto powiatowe, do niedawna wojewódzkie, nie ma kina. «To kpina» – mówią kinomani. Teraz muszą oglądać filmy w odległych od Chelma miastach takich jak Włodawa czy Krzynaw. Tymczasem oba stare kina chelmskie są wciąż w remoncie. Niestety w długotrwałym remoncie.

W dniu 9 września wielu Lublinian udało się do kościołów, aby pomodlić się za dusze kilkuset Lublinian, którzy zginęli podczas największego w Lublinie bombardowania, dokonanego przez hitlerowskie lotnictwo. To było w 1939 roku. Wówczas w Lubelskim magistracie pod gruzami zginęło 40 osób. Rozbitą został hotel «Victoria», w którym zginął wybitny lubelski poeta Józef Czechowicz. Palili się domy na lubelskim Starym Mieście. Rozbita została lubelska katedra, a w niej bezpowrotnie uszkodzona zakrystia, w której wypowiedziane słowa słyszalne były nawet w najdalszym zakątku obiektu.

Polskie Zakłady Lotnicze w Świdniku koło Lublina zaprezentowały dwa nowe modele śmigłowców: «Głuszc» przeznaczony jest do misji na morzu, a prototyp bezzałogowego śmigłowca «SW-4» do wielu zadań bez udziału człowieka. Z powodzeniem może być sterowany komputerem. Zakłada się, że wzrastające powszechne zainteresowanie śmigłowcem bezzałogowym, pokaże się na niebie w połowie przyszłego roku.

Małe nowoczesne samoloty zamierza budować spółka ATP Aviation, która powstała w Zamościu. Fabryka chce postawić obiekt w części istniejącego od dawna lotniska w Mokrom koło Zamościa. Fabryka mogłaby powstać w ciągu 5-cu lat, ale pod warunkiem, że w tym czasie Zamość musi zrobić porządną betonową pas startowy. Dotychczasowy – trawiasty, może jedynie służyć szybowcom. «Nie będzie betonowego, poszukamy innej lokalizacji» – mówią członkowie spółki.

Polski Park Narodowy, który położony jest na obszarze wielu tysięcy hektarów w Polsce, na Ukrainie i na Białorusi, administrowany jest osobno przez poszczególne państwa. W Lublinie, na konferencji przedstawiciele parku z wymienionych krajów, postanowiono wspólnie działać w celu zwabienia w te strony licznych turystów z różnych państw. Każda część parku ma unikalne krajobrazy, zwierzęcą i roślinność.

Adam TOMANEK

Люблінська інформація

У зв'язку із демографічним спадом, у всьому Люблінському воєводстві кілька десятків початкових шкіл були ліквідовані як шкільні об'єкти. Імні також страждають від недостатньої кількості грошей на утримання малих шкіл. Завдяки твердій позиції батьків, багато шкіл, які мали бути закриті, перетворено із державних у громадські. Вони будуть утримуватися за кошти батьківських товариств.

До нового навчального року готуються вищі навчальні заклади Любліна та Люблінщини. Дуже важливим стане введення в експлуатацію вже на початку нового навчального року «Хатки Жака», тобто Культурно-освітнього центру Люблінського університету Марії Кюрі-Скłodowskiej. Приміщення пристосоване до утвореного Медіа-мистецького інкубатора, в якому уже від жовтня почнуться заняття. Найважливішою частиною інкубатора стане професійна радіо- і телевізійна студія. В інкубаторі функціонуватимуть майстерні, у т.ч. фото і театральна. Є мала кіноконцертна зала та кав'ярня. З'явилася також студентська телевізійна студія. Із «Хатки Жака» виходить в ефір на ультракороткому діапазоні щоденна студентська радіопрограма.

У конкурсі «Туристична перлина Люблінщини – 2012» перемогла гміна Мілеюв. Сильні сторони цієї гміни засвідчили величезні, екологічно чисті помідори, запливи на каное річкою Вепш, яка пропливає через Мілеюв, велика гостинність жителів. Друге місце зайняла гміна Славатиче, а третє – Пулави. Окрім цього, були відзначені гміни: Юзефув, Шебешин, Яновец над Віслою і Любича Крулеwska. Конкурс організували газета «Kurier Lubelski», «Радіо «Lublin» та Маршалковська рада.

У нинішню осінь втратять роботу кілька сотень осіб. Аж 195 осіб звільнить Підшипниковий завод у Краснику. Причому? Менші замовлення на підшипники від закордонних клієнтів. Красник експортує 80% підшипників до Італії, Німеччини та Франції. З початку року у Краснику роботу втратили 615 осіб. 144 особи втратили роботу у люблінському «Protektor», тобто колишньому Люблінському заводі шкіряної промисловості. 150 осіб звільнено у люблінському «Unidex» - підприємстві, яке спеціалізується на будівництві мостів, wiaduktів та торгівельних об'єктів. У Замості звільнено 36 працівників товариства «Tradis», яке займається дистрибуцією продовольчих і хімічних продуктів, косметики. У Любліні втратив роботу 21 вчитель. Школи не продовжили договорів про роботу 230 особам. Очікується рекордний для Люблінщини показник безробіття на рівні 15%.

Як правило, багаті працівники сільського господарства Люблінщини, котрі багато урожаю відправляють на експорт, щоб підписати торгівельні угоди, виїжджали на різні виставки у Західній Європі. У нинішньому році вони звернули свою увагу на Схід. Аж 48 виробників продуктів Люблінщини, що часто мають 100 і більше гектарів сільськогосподарських угідь, упродовж кількох днів у вересні перебували на сільськогосподарській виставці у Києві. Повернулися задоволені, оскільки здобули низку корисних контактів.

Хелм – повітове місто, донедавна воєводське, не має кінотеатру. «Це – жарт», – говорять поціновувачі кіно. Нині мусять переглядати фільми у віддалених від Хелма містах, таких як Володава чи Крзинав. Тим часом, обидва старі кінотеатри Хелма надалі перебувають на довготерміновому ремонті.

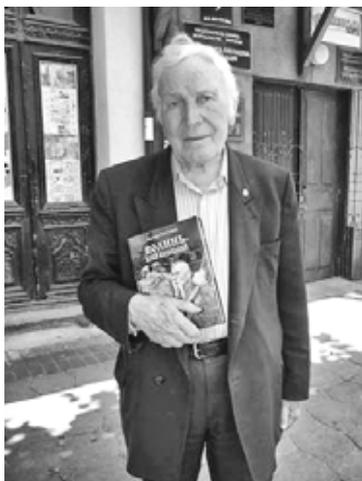
9 вересня багато мешканців Любліна прийшли до костелів, щоб помолитися за душі кількохсот люблінян, котрі загинули під час найбільшого у місті бомбардування, вчиненого гітлерівською авіацією. Це було у 1939 році. У цей же час, у Люблінському magistracie під завалинами загинуло 40 осіб. Був знищений готель «Victoria», в якому загинув відомий люблінський поет Юзеф Чехович. Палилися будинки на Старому місті в Любліні. Було зруйновано Люблінський кафедральний собор, а в ньому безповоротно пошкоджено ризницю, в якій промовлені слова було чути у найдалшому кутку об'єкта.

Польські авіаційні лінії в Свіднику (біля Любліна) презентували дві нові моделі винищувачів: «Глушець» призначений для морських операцій, а також прототип винищувача без пілота «SW-4», для багатьох завдань без участі людини. Він успішно може управлятися комп'ютером. Очікується, що винищувач без пілота, який викликає загальне зацікавлення, з'явиться у небі в середині наступного року.

Малі сучасні літаки хоче створювати товариство «ATP Aviation», що з'явилося у Замості. На фабриці вирішили будувати об'єкт в частині давно існуючого аеродрому в Мокром біля Замостя. Завод міг би з'явитися упродовж п'яти років, але при умові, що у цей час Замость повинен зробити відповідну бетонну startову смугу. Та, що існує нині, трав'яна, може служити виключно для планерів. «Не буде бетонної смуги, шукатимемо інше місце», – говорять члени товариства.

Польський національний парк, який знаходиться на території багатьох тисяч гектарів у Польщі, в Україні та Білорусі, управляється окремо в кожній із держав. У Любліні на конференції представники парку із вищевказаних держав постановили діяти разом з метою привабити у ці сторони численних туристів із різних країн. Кожна частина парку має унікальні краєвиди, звірів та рослинність.

Adam TOMANEK

1-го вересня Р.Б.7520 / 2012 Р.Х. завершив свій Славний Земний Шлях Старійшина Козацької - Григорій Олександрович Гуртовий.

Автор наукової праці «Волинь – Край козацький», правнук старшин і козаків Самарської паланки Війська Запорозького.

Волинський історик і краєзнавець, журналіст і вчитель у своїх трудах підняв із забуття велич та значення Волинського краю в історії України, воскресив Славу Волинських козацьких полків та очільників Козацтва, народжених Волинню: Байди Вишневецького, Ружинських, Несвіцьких, Бережеських, Білостоцьких, Бозушів, Вороничів, Гулевичів, Жуковецьких, Іваницьких, Черняків, Гиричів.

Ви, Батьку, - Силою Вашого Козацького Духу не зломленого ані московським голодомором, ані фашистськими концитабрами, ані байдужістю піднімали на працю і службу кожного з нас.

Патріарху Козацького Світу, нащадку Запорозьких козаків – натхненнику відродження Козацького Духу на Волині

Вічна СЛАВА!
ПАМ'ЯТЬ на Вікі!

Велике Козацьке Коло,
Волинська Січ Війська Запорозького
Асоціація Стрильцьких Братств України,
Козацьке Стрильцьке Братство
Школа Козацького Гарту

Fregata marynarki ukraińskiej weźmie udział w operacji przeciwko piratom u wybrzeży Somalii

Kijów oficjalnie potwierdził udział w operacji na rzecz zwalczania piractwa, która jest prowadzona przez NATO u wybrzeży Somalii.

Według informacji dyrektora Departamentu Polityki Informacyjnej MSZ Ukrainy Olega Wołoszyna, w celu uczestnictwa w operacji, Ukraina przekaże fregacie «Hetman Sahajdacznij» ze śmigłowcem na pokładzie i grupą bojowników Sił Specjalnych.

Przedstawiciel MSZ powiedział, że obecnie Ministerstwo Obrony i NATO uzgadniają kwestie techniczne związane z udziałem Ukrainy w operacji «Ocean Shield». Według niego, praktyczny udział jednostek Wojska Ukraińskiego w operacji rozpocznie się już w 2013 roku.

Wołoszyn zapewnił, że będzie to bezpośredni wkład Ukrainy w międzynarodowe wysiłki na rzecz wzmocnienia bezpieczeństwa oraz obrony marynaryk ukraińskich i załóg, które pracują na międzynarodowych morskich trasach handlowych.

Przypominamy, że okręt flagowy Marynarki Ukrainy – fregata «Hetman Sahajdacznij» – został skierowany na przeląd do Fabryki Północnomorskiej. Według informacji Ministerstwa Obrony, firma przeprowadzi rutynowy przegląd okrętu, uzbrojenia rakietowo-artyleryjskiego, radiotechnicznego i odnowy wewnątrz statku. Poprawki potrwać do końca listopada bieżącego roku.

UNIAN, 4 września 2012 roku

Nowa sesja będzie szczegółną

Nowa, jedenasta sesja Parlamentu stanie się szczegółną, o czym poinformował na posiedzeniu wstępnym Rady Najwyższej poseł z Partii Regionów Oleksandr Jefremow.

«Trwa kampania agitacyjna przed wyborami i wielu posłów spróbuje użyć swego stanowiska w Parlamencie dla przeprowadzenia agitacji przedwyborczej» – uważa on.

Spiker Rady Wołodimir Lytwyn zauważył, że podczas sesji należy rozstrzygnąć 898 spraw. «Do tej liczby ustaw można dodać też alter-

«Od lipca do końca roku przedsiębiorstwo planuje utylizować 84 tys. 883 wysokowytłuchowych rakiet kosztem około 29 mln hrywien» – powiedział dyrektor Związku Wołodimir Korobow.

Pociski reaktywne zostały dostarczone z jednostek wojskowych Ukrainy. Ich utylizacja jest przeprowadzana w dziale do wytwarzania pyłu i proszku metodą bezpiecznej demontażu według zatwierdzonych zasad procesu technologicznego. Obecnie już zutilizowano 24 tys. pocisków reaktywnych kosztem ponad 8 mln hrywien.

Przypomnijmy, że 24 lipca Ministerstwo Obrony Ukrainy zadeklarowało gotowość do rozwijania stosunków z NATO.

UNN, 26 sierpnia 2012 roku

W Kijowie odbyło się Forum Międzynarodowe „Pozablokowa polityka Ukrainy w kontekście europejskim”

W Kijowie 12 września 2012 roku odbyło się Forum Międzynarodowe „Pozablokowa polityka Ukrainy w kontekście europejskim”. Sekretarz prasowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych (MSZ) Ukrainy Oleksandr Dikuszarov powiedział, że przedsięwzięcie odbyło się pod auspicjami MSZ Ukrainy, a do udziału zostali zaproszeni obecni byli szefowie krajów członkowskich NATO i wiodący eksperci ds bezpieczeństwa euroatlantyckiego.

РБК-Ukraina, września 2012 roku

Strategia Ukrainy: jak uniknąć katastrofy narodowej

Strategia Narodowa Ukrainy, podobnie jak strategii innych krajów świata, jest skupiona dookoła jednego problemu egzystencjalnego – jak zachować tożsamość narodową i niepodległość, szczególnie w kontekście dynamiki stosunków globalnych.

Ostatnio słynny amerykański geopolityk, dyrektor agencji „Stratfor” George Friedman napisał artykuł poświęcony strategii Polski i aktualnym problemom polskiej polityki zagranicznej, która jest

bardzo odpowiednia wobec ukraińskiej polityki zagranicznej.

Według Friedmana, dla niektórych krajów geopolityka odgrywa drugorzędne znaczenie, jednak dla Polski, a z powodu dużej liczby podobnych czynników i dla Ukrainy, geopolityka jest również kwestią istnienia, ponieważ klęska nieuchronnie pociąga za sobą katastrofę narodową.

Zgodnie ze swoim geopolitycznym położeniem Ukraina jest w podobnej sytuacji jak Polska i polskie dylematy polityki zagranicznej prawie w całości są podobne do ukraińskich.

Kluczowym, według Friedmana, strategicznym wyzwaniem dla Polski jest położenie geograficzne, a mianowicie stan niepewności i bufor między Niemcami i Rosją. Ale ten problem jednocześnie pozostaje jednym z wariantów kształtowania polskiej polityki zagranicznej.

W tym kontekście należy podkreślić, że dla Ukrainy kwestia jej własnego statusu jest również problematyczna w zakresie polityki zagranicznej. Kwestia ta ma zasadnicze znaczenie dla określenia wszystkich istniejących koncepcji geopolityki ukraińskiej.

Inną opcją w celu wzmocnienia pozycji w odniesieniu do krajów na arenie międzynarodowej jest wykorzystanie procesu integracji i członkostwa w organizacjach międzynarodowych: NATO, UE, WTO itp. Pobyt w tych strukturach może automatycznie usunąć problem ewentualnej agresji.

Na przykład, po przystąpieniu Polski do NATO dla Polaków zniknęło potencjalne zagrożenie ze strony Niemiec.

Українська Правда, 7 września 2012 roku

Флагман українського флоту візьме участь в операції проти піратів біля берегів Сомалі

Офіційний Київ підтвердив участь в операції по боротьбі з піратством, яка проходить під керівництвом НАТО біля берегів Сомалі.

Як повідомив директор Департаменту інформаційної політики МЗС України Олег Волошин, для участі в операції Україна виділить фрегат «Гетьман Сагайдачний» з палубним вертольотом і групою бійців спецназу на борту.

Представник МЗС повідомив, що зараз Міністерство оборони і НАТО узгоджують технічні питання, пов'язані з участю України в операції «Океанський щит». За його словами, практичну участь підрозділів української армії в операції почнеться вже у 2013 році.

Волошин упевнений, що це буде безпосередній внесок України у міжнародні зусилля зі зміцнення безпеки, а також на захист українських моряків та екіпажів, які працюють на міжнародних морських торговельних маршрутах.

Нагадаємо, флагманський корабель ВМС України фрегат «Гетьман Сагайдачний» став на ремонт у Севморзавод. За даними Мінборони, підприємство здійснить плановий доковий ремонт корабля, поточний та підтримувальний ремонт ракетно-артилерійського озброєння, радіотехнічного озброєння, ремонт внутрішніх приміщень корабля. Доковий ремонт триватиме до кінця листопада поточного року.

UNIAN, 4 вересня 2012 року

Нова сесія буде особливою

Нова, 11-та сесія парламенту стане особливою, упевнений депутат від Партії регіонів Oleksandr Sfrimov, про що повідомив він на погоджувальній раді.

«Триватиме передвиборча кампанія, і багато депутатів будуть використовувати роботу в парламенті для передвиборчої агітації», – заявив він.

При цьому спікер Володимир Литвин зауважив, що під час сесії слід розглянути 898

респондів», почалася утилізація реактивних снарядів.

«З липня й до кінця року на підприємстві планується утилізувати 84 тис. 883 осколково-фугасних реактивних снарядів на загальну суму близько 29 млн грн», – сказав директор об'єднання Володимир Коробов.

Реактивні снаряди доставлені з везнізованих частин України. Їх утилізація відбувається в цеху з виробництва пороху й порохових зарядів методом безпечно розбирання згідно із затвердженим регламентом технологічного процесу. На сьогодні вже утилізовано 24 тис. реактивних снарядів на загальну суму понад 8 млн грн.

Нагадаємо, 24 липня в Мінборони України заявили про готовність розвивати відносини з НАТО.

UNN, 26 серпня 2012 року

У Києві пройшов Міжнародний форум «Позаблокова політика України в європейському контексті»

У Києві 12 вересня 2012 р. пройшов Міжнародний форум «Позаблокова політика України в європейському контексті». Пресекретар Міністерства закордонних справ (МЗС) України Oleksandr Dikuszarov розповів, що захід відбувся під патронатом МЗС України. Він зазначив, що до участі запрошені діючі та колишні керівники держав-членів НАТО, передові експерти з питань Євроатлантичної безпеки.

РБК-Ukraina, вересень 2012 року

Стратегія України: як уникнути національної катастрофи

Національна стратегія України, як і стратегії багатьох інших країн світу, зосереджена довкола однієї екзистенційної проблеми – як зберегти національну ідентичність та незалежність, особливо в контексті динаміки глобальних відносин.

Нещодавно відомий американський geopolitik, директор агенції «Стратфор» Джордж Фрідман написав статтю, присвячену стратегії Польщі і актуальним пробле-

мам польської зовнішньої політики, яка є дуже доречною для української зовнішньополітичної ситуації.

На думку Фрідмана, для деяких країн геополітика відіграє другорядне значення, однак для Польщі, а на мою думку, через велику кількість подібних факторів, і для України, геополітика – це також питання існування, адже поразка неминуче тягне за собою національну катастрофу.

За своїм геополітичним положенням Україна перебуває у схожому становищі, що й Польща, а зовнішньополітичні дилеми поляків майже повністю аналогічні українським.

Ключовою, на думку Фрідмана, стратегічною проблемою Польщі є географічне положення, а саме незахищеність та статус буфера між Німеччиною та Росією. Але ця проблема є одночасно одним із варіантів формування польської зовнішньої політики.

В даному контексті слід підкреслити, що для України питання власного буферного статусу є також проблематичним для зовнішньої політики. Ця проблема є головною для визначення в усіх існуючих концепціях української геополітики.

Ще одним варіантом посилення власного становища для країн на міжнародній арені є використання інтеграційних процесів і членство в міжнародних організаціях: НАТО, ЄС, WTO, тощо. Перебування у даних структурах може автоматично зняти проблему можливої агресії.

Наприклад, після вступу Польщі до НАТО, для поляків зникла потенційна загроза з боку Німеччини.

Українська правда, 7 вересня 2012 року

NATO SCOPE 2012

натywne – в wyniku okaza się, że musieliśmy zbadać o wiele więcej dokumentów, niż to było w czasie poprzedniej sesji».

Тимчасем шеф партії Комуністичної Петро Симоненко домагає ся, абы ввельміновати «квествіє спрэдзяджі ґрунтів, спрідпрядці з НАТО і прыватизяджі бранжі ахоловојей».

Komersant-Ukraina, 3 września 2012 roku

NATO przydzieliło Ukrainie 15 mln hrywien do utylizacji amunicji

Sojusz Północnoatlantycki w 2012 roku zakłada finansowanie utylizacji amunicji na Ukrainie w wysokości 15,7 mln hrywien. O tym informuje UNN odnosząc się do Ministerstwa Obrony Ukrainy.

«W 2012 roku w ramach Funduszy Trustowych NATO/PdP zostały przewidziane koszty w wysokości 15,7 mln hrywien na przeprowadzenie utylizacji amunicji» – informuje resort. W Ministerstwie Obrony również powiedziano, że finansowanie utylizacji amunicji przez budżety lokalne nie zostały zaplanowane i nadal planowane nie będą.

Resort również zawiadamia, że od realizacji produkcji utylizacji rakiet i amunicji do specjalnego funduszu Budżetu Krajowego Ukrainy w 2012 roku przeniesiono 44,58 mln hrywien.

Przypominamy, że 7 lipca 2012 roku w ramach wykonania programów budżetowych Ministerstwa Obrony Ukrainy przez Chemiczny Związek Skarbowy im. G. Petrowskiego przynależącego do korporacji krajowej «Ukrobronprom», wszczęto utylizację broni reaktywnej.

pitany. «Do цієї кількості законопроектів можна додати і альтернативні - у підсумку вийде, що ми повинні розглянути значно більше документів, ніж було на попередній сесії», – зауважив він.

Водночас, глава КПУ Петро Симоненко зажадав вилучити з порядку денного «питання продажу землі, співпраці з НАТО і приватизяджі спиритовојоу галузі».

Komersant-Ukraina, 3 вересня 2012 року

NATO виділило Україні 15 млн. грн. на утилізацію боєприпасів

Організацією Північноатлантичного договору в 2012 році передбачено фінансування утилізації боєприпасів в Україні в обсязі 15,7 млн. гривень. Про це повідомляє UNN з посиланням на Міністерство оборони України.

«У 2012 році в рамках Трастового фонду НАТО / ПЗМ передбачені кошти в розмірі 15,7 млн. грн. на проведення утилізації боєприпасів», – повідомили у відомстві. У Мінборони також зазначили, що кошти на утилізацію боєприпасів в місцевих бюджетах не планувалися й плануватися не будуть.

У відомстві також повідомили, що від реалізації продуктів утилізації ракет і боєприпасів до спеціального фонду Державного бюджету України в 2012 році перераховано 44,58 млн. грн.

Нагадаємо, 7 липня 2012 року в рамках виконання бюджетних програм Міністерства оборони України на хімічному казенному об'єднанні ім. Г. Петровського, що входить в державний концерн «Укробо-

Legalnie nielegalni

Nielegalni imigranci, którzy przez rok przebywali w Wołyńskim Punkcie Czasowego Pobytu Cudzoziemców we wsi Żurawice, uzyskują legalne prawo zamieszkania na terenach Ukrainy. Zazwyczaj mieszkają oni w Winnicy lub Odessie albo po raz drugi próbują przekroczyć granicę. Jeśli im się nie powiedzie, ponownie trafiają do Punktu na rok.

Волинський Punkt Czasowego Pobytu Cudzoziemców i osób bez obywatelstwa, które nielegalnie przebywają na Ukrainie, został założony we wrześniu 2008 roku. Wspólnym kosztem Unii Europejskiej i Ukrainy na terenie byłego miasteczka wojskowego we wsi Żurawice rejonu Kіwerce, zostało wybudowane «sanatorium» dla imigrantów – właśnie tak nazwano ten punkt przez mieszkańców wsi, którzy na różny sposób wyrażali swoje niezadowolenie. Obecnie sytuacja się zmieniła. Dyrektor Punktu Czasowego Pobytu Cudzoziemców Walerij Demczuk zapewnia, że imigranci dla nikogo nie są zagrożeniem, a nawet wskazują na pozytywne aspekty tej sprawy, ponieważ wielu mieszkańców wsi znalazło zatrudnienie w tym ośrodku.

– Kiedy ktoś zostaje przyjęty do Punktu, natychmiast trafia do izby przyjęć, gdzie jest dezynfekowany, bierze prysznic, otrzymuje czyste ubranie, później przechodzi badania lekarskie. – Walerij Demczuk informuje dziennikarzy o procedurze przyjmowania imigrantów: – Mamy okres kwarantanny, przez 1-2 tygodnie badamy nowego mieszkańca, aby nie przeoczył żadnej choroby.

Ogólne warunki zamieszkania imigrantów w Punkcie są bardzo dobre. Instytucja posiada dwa akademiki – dla mężczyzn i kobiet z dziećmi. W pokojach stoją drewniane meble, jest punkt medyczny, biblioteka, salon do odpoczynku i modlitwy, jadalnia, na podwórku są symulatory, boiska do piłki nożnej i koszykówki oraz plac zabaw dla dzieci. Od Waleriji Demczuka dowiedzieliśmy się, że cudzoziemcy nie pracują i nie mogą być do pracy zmuszani.

– Ludzie przebywający w Punkcie z powodu bezczynności cierpią na liczne dolegliwości np. rwę kulszową czy artretyzm. Przydałoby się wprowadzić korzystną dla ich zdrowia terapię pracą. Należałoby szczególnie zmobilizować kobiety w ciąży do odrobiny ćwiczeń, które wpłynęłyby korzystnie zarówno na zdrowie przyszłej matki jak i na narodzone dziecko, – powiedziała lekarz rodzinny Iryna Szewczyk.

W Punkcie jest czynna biblioteka, gdzie cudzoziemcy mogą czytać książki i najczęstszą w języku rosyjskim i angielskim. Pracownik socjalny Natalia Soltys opowiada, że imigranci lubią rysować i lepić figurki z chleba.

Jeśli chodzi o wyżywienie, kucharze dbają o różnorodność menu. Koniecznym w co-

dziennej diecie musi być mąka, warzywa i mięso.

– Uwzględniam życzenia cudzoziemców i ich tradycje. Kuchnia muzułmańska jest bardzo zróżnicowana. Na przykład, Somalijczycy kochają ostre jedzenie – oni używają w potrawach ponad 40 przypraw. Muzułmanie nie jedzą wieprzowiny, a Hindusi – wołowiny. Należy o tym wiedzieć – powiedział kucharz Serhij Kolbasjuk.

Jednak nie wszyscy mieszkańcy w Punkcie są zadowoleni z oferowanego im jedzenia. Oni lubią słodkawe, które kupują sobie sami. Dlatego przy Punkcie jest czynny sklep wyjazdowy, czyli układa się listę artykułów spożywczych, które imigranci chcieliby kupić, potem są robione zakupy w mieście.

– Według obliczeń, na jednego obcokrajowca dziennie wydaje się 600 hrywien – to jest wyżywienie, wynagrodzenie personelu i utrzymanie schroniska. W sumie, rocznie z budżetu państwa wydaje się 6 mln 200 tys. hrywien – powiedział Walerij Demczuk. – Obecnie w Punkcie przebywa 98 osób. Ogólnie Punkt może utrzymać 165 osób, ale ta liczba nigdy nie została przekroczona.

Do Punktu najczęściej trafiają mieszkańcy Somalii, Afganistanu i Mołdawii. Cudzoziemcy z reguły pragną dojechać do innych krajów Europy np. do Francji czy Włoch. Jednak na granicy zostają zatrzymani i odprawieni do Punktu Czasowego Pobytu, aby zidentyfikować każdą osobę. W efekcie ustalenie tożsamości udaje się rzadko, ponieważ cudzoziemcy nie przyznają się, z którego kraju pochodzą i do kąd pragną dojechać, nie podają swoich danych osobowych, aby nie cofnięto ich z powrotem do ojczystego kraju.

– Jedynym dla nich wyjściem jest nielegalna droga na Zachód. Są to ludzie bez dokumentów, którzy nie mówią prawdy, dlatego trudno jest określić ich tożsamość. Do czasu ustalenia danych osobowych, sąd decyduje o skierowaniu ich do Punktu na Wołyniu. Jednak imigranci mają prawo przebywać w ośrodku, nie dłużej niż rok. Potem są zwalniani i zamieszkują tereny Ukrainy. Somalijczycy wyruszają do Winnicy, a Afganijczycy do Odessy – powiedział dyrektor Punktu Czasowego Pobytu Cudzoziemców.

Imigranci nie narzekają na warunki pobytu w Punkcie. Raczej im się podoba nowe urządzenie ukraińskie, które zmusza do pobytu w Punkcie przez cały rok, a nie przez pół roku, jak było wcześniej.

– Jestem z Bangladeszu. Jechałem do Włoch do swoich krewnych. Uciekałem z kraju z powodu wydarzeń politycznych. W domu pozostali rodzice, dwaj bracia i siostra – opowiedział dziennikarzem Dzhahid Hasam Dzhahid.

Historie cudzoziemców, którzy trafili do Punktu, są do siebie podobne. To są uciekinierzy z krajów, w których ciągle trwa wojna, i których krajem docelowym nie była Ukraina i cały czas, mieszkając w Punkcie, marzą o życiu na Zachodzie. Dlatego najwięksi śmiałowcy próbują uciec z Punktu, którego teren jest ściśle strzeżony. Według dyrektora Instytucji, zdarzało się, że obcokrajowcy uciekali, ale nie z Punktu, a ze szpitali, gdzie przebywali z powodów zdrowotnych. Nawet jeśli osoba przebywała rok w Punkcie, przypuszczalnie znowu tu powróci, choć pod innym nazwiskiem, ponieważ prawdopodobnie spróbują przekroczyć granicę ukraińską. Ukraina staje się błędnym kołem dla nielegalnych cudzoziemców – jeśli chcą oni opuścić jej granicę, to prawo ukraińskie im na to nie zezwala. Mimo, iż państwo przeznaczca miliony na ich utrzymanie, to w Winnicy, Odessie i innych miastach nielegalni imigranci tworzą swoje własne małe kolonie.

Ania TET, zdjęcie autora

INFORMACJA

Волинський Punkt Czasowego Pobytu Cudzoziemców i osób bez obywatelstwa, które nielegalnie przebywają na Ukrainie, zaczął funkcjonować od września 2008 roku.

Większość wśród nielegalistów stanowią mężczyźni. Od momentu otwarcia w Punkcie przebywało 945 osób. Są to obywatele 19 krajów świata oraz osoby bez określonego obywatelstwa.

Wiek najmłodszego mieszkańca Punktu – około roku. Najstarszego – 61 lat. Przeciętny wiek cudzoziemców w Punkcie – 30 lat.

Легальний нелегал

Нелегальні мігранти, котрі рік перебували у Волинському пункті тимчасового перебування іноземців, що в Журавичах, мають легальне право проживати на території України. Зазвичай вони оселяються у Вінниці та Одесі, або ж вдруге намагаються перетнути кордон. У разі поразки – знову потрапляють у пункт на рік.

гуртожитки – для чоловіків і для жінок з дітьми. Кімнати оснащені дерев'яними меблями, є медичний пункт, бібліотека, кімната для відпочинку і для молитви, їдальня, на вулиці – тренажери, футбольний і баскетбольний майданчики, а також територія для дітей. Зі слів Валиері Демчука стало відомо, іноземці практично нічим не займаються упродовж дня, а змусяти їх працювати працівники не мають права.

– Люди, котрі перебувають у пункті, через бездіяльність хворіють на радикуліт та артрит. Звісно, було б добре ввести фізотерапію для їхнього ж здоров'я. Ось, наприклад, вагітна жінка цілими днями сидить і нічого не робить – це ж не добре для неї і майбутньої дитини, – розповіла сімейний лікар Ірина Шевчик.

У пункті також діє бібліотека, де іноземці мають змогу читати книги – здебільшого російською та англійською мовами. Соціальний працівник Наталка Солтис каже, що мігранти полюбляють малювати і ліпити фігурки з хліба.

Щодо харчування, то кухарі стежать за його раціональністю. Обов'язково в щоденному раціоні – борошно, овочі і м'ясо.

– Я враховую побажання іноземців та їхні традиції. Адже мусульманська кухня дуже різноманітна. Наприклад, сомалійці полюбляють гострі страви – вони використовують в їжі більше 40 приправ. Мусульмани не їдять свинину, а індуси в словували своє негативне ставлення. Однак сьогодні ситуація відрізняється, як запевняє директор пункту тимчасового перебування іноземців Валиері Демчук, оскільки багато селян працюють в цій установі, рента ж переконалася, що мігранти нікому не загрожують.

– Коли людину привозять у пункт, вона відразу потрапляє у приймальне відділення, де проходить дезінфекцію, приймає душ, отримує чистий одяг, потім її оглядає лікар на наявність різноманітних захворювань, – Валиері Демчук розповідає про процес прийняття мігрантів і демонструє журналістам під час прес-туру, як все відбувається. – У нас є карантинний період упродовж 1-2 тижнів стежимо за новоприбулими, задля виявлення будь-яких підозр на захворювання.

Загалом умови утримання мігрантів у пункті дуже добрі. Так, установка має два

ють шлях в інші країни Європи, приміром у Францію чи Італію, однак на кордоні їх затримують і відправляють у пункт тимчасового перебування для встановлення кожної особи. Хоча це рідко вдається зробити, оскільки вони не знаються, з якої країни і куди їхали, не повідомляють своїх особистих даних, аби їх не відправили назад на батьківщину.

– Основний шлях – це нелегальна дорога на Захід. Це люди без документів, вони не говорять правди, тому важко встановити їхню особу. До з'ясування особі суд постановляє відправити їх у волинський пункт. Однак вони мають право знаходитися тут не більше року. Потім їх випускають за ворота і вони оселяються на території України. Сомалійці їдуть у Вінницю, а афганці – в Одесу, – розповів директор пункту тимчасового утримання іноземців.

Самі ж мігранти не скаржаться на умови утримання у пункті. Швидше їм не до впадою нове українське законодавство, яке змусяє їх перебувати у пункті цілий рік, а не півроку, як було раніше.

– Я з Бангладеш. Їхав у Італію до родичів. Утік з країни через політичні події. Вдома залишилися тато, мама, два брати і сестра, – розповів журналістам Джахид Хасам Джахид.

Історії іноземців, котрі потрапили до пункту, практично однакові. Вони втікали з країни, де йдуть постійні війни, і не планували оселитися в Україні. Навіть перебуваючи у пункті, вони мріють жити на Заході. Тому інколи найсміливіші намагаються втекти з пункту, територія якого обтяжена колючим дротом і охороняється. За словами директора установи, були випадки, коли іноземці втікали, але не з пункту, а з лікувальних закладів, де з тих чи інших причин перебували. Та навіть якщо людина відбула рік у пункті, є шанс, що вона знову повернеться, але під іншим прізвищем, бо знову захоче перетнути український кордон. Тому і виходить, що Україна – це замкнене коло для нелегальних іноземців: адже якщо вони хочуть покинути її межі, то український закон цього не дозволяє. Та ще й виділяє мільйони на їх утримання. А потім у Вінниці, Одесі та інших містах нелегальні мігранти створюють свої невеличкі колонії.

Ania TET, фото автора

ДОВІДКА

Волинський пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, почав функціонувати з вересня 2008 року.

Більшість серед нелегалів – чоловіки. З моменту відкриття у пункті перебувало 945 осіб. Це громадяни 19-ти країн світу, а також особи без громадянства.

Вік наймолодшого утриманця – близько року. Найстаршого – 61 рік. Середній вік іноземців у пункті – 30 років.

ПРАСА // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
адміністратор	1 102	робота в ресторані з виконанням обов'язків виконавчого директора
арматурник (виробничий залізобетонних і бетонних виробів та конструкцій)	1 500	виготовлення залізобетонних конструкцій для будівництва
архітектор	1 800	знання 3D MAX
бармен	1 200	робота у кафе попередньо телефонувати
бармен	1 102	робота у барі, режим роботи тиждєнь через тиждєнь, бажано про співбєсєдє домовитись у телефонному режимі
бармен	1 102	робота в магазині-кафе
бармен	1 200	робота в ресторані
бармен	1 102	робота у барі режим роботи тиждєнь через тиждєнь, бажано про співбєсєдє домовитись у телефонному режимі
бармен	1 200	робота в барі
бармен	1 102	робота на літньому кафе
бармен	1 200	робота в ресторані, можливе працевлаштування студентів
бармен	1 500	робота в барі графік - тиждєнь через тиждєнь, з/п від 100 грн. в день
бетоняр	1 102	вміння працювати з бетономішувальними установками, режим роботи з 09-18 год.
бляхар	1 500	виготовляти вироби із жєстє(підвіконня зовнішні, металеві відливи)
бруківник	2 000	вміння викладати бруківку, робота на об'єктах по м.Луцьку та в межах Волинської області
бруківник	2 000	вкладання бруківки по об'єктах м.Луцька та прилеглих територій
бухгалтер	1 700	Бухгалтер на виробництє, знання 1С Бухгалтерії, 7версія, проведення калькуляції на пошиття дитячого одягу
вагар	1 200	Відпуск сировини та спецій для виробництва та реалізації м'ясної продукції.
вагар	1 200	Відпуск сировини та спецій для виробництва та реалізації м'ясної продукції.
вальник лісу	3 500	вирубка та зачистка придорожніх лісосмуг по районах області, забезпечують дозв на роботу по Володимир-Волинському р-н., Ковельському р-н., та м.Новолинську...
вантажник	1 113	робота на базі з реалізації безалкогольних напоїв
вантажник	1 400	завантаження та розвантаження скляної тари для виробництва пива на автомобіль
вантажник	1 200	вантажник будівельних матеріалів(цемент, гіпскартон)
вантажник	1 615	вантажник сміттєвоза
вантажник	1 200	Навантаження та розвантаження вантажів та кондитерських виробів
верстатник деревообробних верстатів	1 500	розпилювання дуба-кругляка на ламель
верстатник деревообробних верстатів	1 500	виготовлення дошок, брусьїв виробів з пиломатеріалів, доставка до місця робота транспортом підприємства.
верстатник деревообробних верстатів	1 200	досвід роботи на деревообробних верстатах, відповідальність
верстатник деревообробних верстатів	1 500	розмелювання дуба-кругляка на ламель, бажано наявність телефону, передбачена додаткова оплата праці
верстатник широкого профілю	1 800	робота в цеху по виготовленню готової продукції целолюзно-паперового виробництва
виконавець робіт	2 000	знання ПЦБ, робота на будівництві в межах області
виконавець робіт	2 000	контроль та організація будівельно-монтажних робіт, попередньо телефонувати
виробник м'ясних напівфабрикатів	1 111	робота в гіпермаркеті по графіку змінності з одноразовим харчуванням
Вишивальник	1 300	робота у салоні рукоділля, машинна вишивка, високий рівень якості вишивки, художні навички, відповідальність
водій автотранспортних засобів	2 000	поїздки в межах області автомобілями різних марок
водій автотранспортних засобів	1 105	Перевезення вантажів за кордон, наявність категорії Е, відповідальне ставлення до роботи.
водій автотранспортних засобів	1 110	робота на автомобілі МАЗ(молоковоз), режим роботи з08,30 до 17,30 години.

Посада	З/П	Вимоги
водій автотранспортних засобів	1 200	поїздки за кордон на вантажному автомобілі «Рено»
водій автотранспортних засобів	1 300	робота на різних марках автомобілів з суміщенням посади слюсара-ремонтника
водій автотранспортних засобів	3 500	керування автомобілем КАМАЗ по районах області,(перевезення деревини після зачищення придорожніх лісосмуг).
водій автотранспортних засобів	1 500	Водій автомобіля МАЗ (самоскид)
водій автотранспортних засобів	1 500	робота на автобусі ПАЗ-3 2054, 4234, по маршруту Луцьк-Заболотці, бажано проживання в районі 40-го кварталу
водій автотранспортних засобів	1 600	робота на вантажному автомобілі DAF XF95 рефрижератор, поїздки за кордон
водій автотранспортних засобів	1 110	молоковоз «ГАЗ», відрядження по області
водій тролейбуса	2 018	тролейбуси «Богдан», «ЗіУ», «ІОМЗ»
геодезист	1 500	знання програми Autocad, навички роботи з тахеометром
головний бухгалтер	1 300	знання 1-с Бухгалтерії, версія 7.7, податкового обліку, ведення бух. обліку у сфері торгівлі
головний інженер	2 000	знання ПЦБ, робота на будівництві в межах області
головний інженер	1 999	функції головного енергетика (5 група по електробезпеці), забезпечення функціонування систем газопостачання, котельні
головний фахівець з енергосистем	1 102	Знання програмного забезпечення «АІРпан», можливе застосування неповного робочого часу
двірник	1 188	проживання в районі вулиці Ковельська
двірник	1 108	прибирання території
Дизайнер-виконавець	1 200	виконання технічного дизайну по фотовідеову, вміння складати пакети, знання дизайнерських програм, робота у сфері поліграфії
документознавець	2 050	володіння основами іноземних мов
дорожній робітник.	2 000	кладка асфальту по пр-т. Грушевського
Друкар офсетного плоского друкування	1 500	робота у сфері поліграфічної діяльності
економіст	1 700	розробка планів будівництва, складання кошторисів
Електрогазозварник	2 200	Зварювання металевих конструкцій, попередньо телефонувати .
Електрогазозварник	1 500	робота на будівництві в межах Волинської області
Електрогазозварник	1 800	Підготовка деталей до зварювання. Зачистка швів після зварювання і різання. Підготовка газових балонів до роботи. Газове зварювання деталей із чавуна, сталі, кольорових металів.
Електрогазозварник	1 200	Вміння варити на бору, без шкідливих звичок, виготовлення церковної утварі
Електрогазозварник	1 500	ремонт автомобілів
Електрогазозварник	1 741	дугове електрозварювання труб
Електрогазозварник	1 102	зварка та ремонт автобусів і автомобілів
Електрогазозварник	1 200	робота на об'єкті у Герітричному пансіонаті
електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	1 120	Промислове будівництво, вміння зварювання за методом №135, №136(швів, арматури, труб). Навички читання креслень. Робота на напівавтоматичних машинах.
електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	1 102	виконувати роботу зварювання та рихтування автотранспорту, попередньо телефонувати запитувати Віктора Ярославича
Електрогазозварник ручного зварювання	2 000	ремонт тролейбусів та автобусів
електромеханік з ліфтів	1 200	Обслуговування житлових будинків в районі 33 кварталу.
електромонтажник силових мереж та електроустановок	1 900	монтаж силових мереж та електроустановок, відрядження в межах України, бажано випускника ІПУ № 9
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустановок	1 700	посвідчення електромонтера
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустановок	1 805	Мостобудування. Наявність допуску до роботи з високою напругою
електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування	1 600	ремонт парових прасок, освітлювальної мережі в розкритому цеху

Посада	З/П	Вимоги
Завідувач відділу (самостійного)	1 415	Організувати та контролювати роботу відділення «Інфекційних хвороб», проводити прийомні хворих, наявність сертифіката спеціаліста «Інфекційні хвороби.»
завідувач складу	1 500	досвід роботи на виробництві меблів, знання матеріалів(складових частин) для виготовлення меблів, попередньо телефонувати, домовитись про співбєсєдє
завідувач складу	1 800	Прийом-видача товару зі складу згідно накладних, перевірка якості товару, виписка товарних накладних, матеріальна відповідальність.
закрійник	1 400	розкрій трикотажних виробів
зоотехнік	2 200	зоотехнічні роботи на тваринницькій фермі
інженер	2 000	експлуатація та ремонт електрообладнання (пожежні сигналізації та інш.), бажано допуск до 1000Вт
інженер з нормування праці	1 560	вміння читати креслення, режим роботи з 08.30-17 год.
Інженер з пожежної безпеки	1 430	участь в тендерах, можливі відрядження по області
Інженер-будівельник	3 000	виконання геодезичної зйомки, знання програми «АВТОКАД» навички роботи з тахеометром
інженер-землепородник	3 000	знання програми Autocad, ПІС
інженер-конструктор (механіка)	3 000	Направляти на співбєсєдє осіб зі знанням програм «Автокад», «Компас»
касір торговельного залу	1 300	робота касира в кафе
касір торговельного залу	1 135	робота в гіпермаркеті
касір торговельного залу	1 110	робота в супермаркеті
керуючий магазином	1 850	Знання товарознавства, програми Eshop.
кондитер	1 500	виготовлення тістечок, тортів, кексів, рулетів, печива
кондитер	1 102	робота у барі, режим роботи тиждєнь через тиждєнь, бажано про співбєсєдє домовитись у телефонному режимі
кондитер	1 102	виконувати роботу пекаря-кондитера, випічка печива, тортів, короваю, вміння оздоблювати короваї
кондитер	1 102	робота в кондитерському цеху ресторану
Кондуктор громадського транспорту	1 270	робота в тролейбусах і маршрутках, перша зміна з 06.00 ранку
кравець	1 110	вміння кроїти та шити, виготовлення ортопедичних виробів(робота з тканиною та шкірою), режим роботи з 10-19 год.
кухар	1 500	кухар-універсал, приготування суши
кухар	1 500	Вміння складання технологічних витрат продуктів харчування, відповідальне ставлення до роботи
кухар	1 102	помічник кухаря(холодні страви, миття посуду),
кухар	2 000	робота на кухні в видачі страв в ресторани, застосовується преміальна оплата праці
кухар	1 300	Робота в кафе. Режим роботи з 11.00 до 23.00 (тиждєнь через тиждєнь)
кухар	1 102	робота в ресторани
кухар	1 110	кухар гарячого цеху, ресторан «Джерела»(с.Ромашківка), можливе працевлаштування студентів
кухар	1 200	робота в барі
кухар	1 500	робота в барі, графік - тиждєнь через тиждєнь, з/п від 100 грн. в день
кухонний робітник	1 150	Підготовка продуктів для приготування перших, других страв та салатів. Режим роботи з 11.00 до 23.00 через тиждєнь.
кухонний робітник	1 200	робота в барі
лакувальник	1 600	поліграфічне виробництво, закладати картон, папір в верстат, настройка обладнання
Листоноша (поштар)	1 215	доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання,
Лицувальник-плиточник	1 500	робота на будівництві в межах Волинської області
лікар загальної практики-сімейний лікар	1 329	Вести прийомні хворих в поліклініці, робота по викликах хворих, наявність сертифіката спеціаліста.

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою: м. Луцьк, вул. Ярошук, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Кубаńska salsa z jazzem

Місkańці і гoсьці міста Łuck зєгнали lato і wyszli на spotkanie Mjesieni przy dźwiękach jazzowych, które zabrzmiały w murach Zamku Łuckiego. 31 sierpnia і 1 września w Łucku odbył się festiwal muzyczny «Art Jazz Cooperation».

Impreza artystyczna w murach Zamku Lubarta zgrupowała profesjonalnych wykonawców jazzu z Norwegii, Polski, Czech, Ukrainy, USA і innych krajów świata. Przez dwa dni на scenie występowały zespoły «Jazz Quintet», trio jazzowe Jurija Seredina, «The Three Waves Trio», «Polar Expedition Quartet», «Dislocados», «Big Bend PDM», «Beata Hlavenkova Trio» і inne. Wszystkie zespoły najczęściej wykonywały jazz autorski.

Nastrojowa atmosfera imprezy sprawiła, że слuchаче poczuli się komfortowo: niektórzy tańczyli, inni pili piwo, jeszcze inni podziwiali jazz siedząc на krzesłkach, а niektórzy nawet położyli się і sluchali proponowane melodie.

W pierwszym dniu festiwalu ze sceny zabrzmiały tradycyjne motywy jazzowe і słynne przeboje rockowe w interpretacji jazzowej. Nawiąsem mówiąc, zespół «The Three Waves Trio» wykonał utwory zespołów «Metallica», «Spice girls», «Korn». Piątek został podsumowany poprzez jazzowe jam session z udziałem uczestników z każdej grupy. W sobotę najbardziej energetycznym okazał się zespół

«Dislocados», który rozpalil publiczność tak bardzo, że niektórzy nawet zatańczyli kubańską salsę.

Oprócz programu muzycznego, gościom festiwalu zaoferowano różne atrakcje і zajęcia. Przy wejściu czekała на nich wystawa florystyczna «Jazz kwiatowy». Przy wykonanych z siana і kwiatów instrumentach muzycznych, robiono sobie zdjęcia, а w ramach «Art Jazz Cooperation» dzieci mogły poznać tajniki tworzenia biżuterii і różnych kompozycji z siana і ziół. Koledzy z Lublina opowiadali łuckim dziennikarzom о zasadach писания raportów і innych materiałów z wydarzeń kulturalnych.

Festiwal zakończył się 2 września w Równem występem słynnej piosenkarki z gruzji Nino Katamadze і zespołu «Insight».

W następnym roku «Art Jazz Cooperation» zaplanowano zorganizować festiwal jazzowy, który będzie emitowany przez kilka kanałów telewizyjnych Ukrainy.

Oksana CYMBALUK

Кубинська сальса з джазом

Лучани та гoсті міста продовжали літо і зустрічали осінь під джазові мотиви, які звучали в мурах Луцького замку. 31 серпня та 1 вересня у Луцьку пройшов музичний фестиваль «Art Jazz Cooperation».

Цьогоріч мистецька імпреза у стінах замку Любарта збирала професійних джазистів з Норвегії, Польщі, Чехії, України, США та інших країн світу. Упродовж двох днів на сцені виступали такі гурти як «Джаз квінтет», джаз-тріо Юрія Середина, «The Three Waves Trio», «Polar Expedition Quartet», «Dislocados», «Big Bend PDM», «Beata Hlavenkova Trio» тощо. Усі колективи, здебільшого, виконували авторський джаз.

Неформальна атмосфера самого дійства дозволяла відвідувачам почувати себе комфортно: хтось із задоволенням танцював, хтось пив вино, хтось насолоджувався джазом, сидючи на стільцях, а хтось навіть лежачи кайфував від запропонованих мелодій.

У перший день фестивалю зі сцени лунали традиційні джазові мотиви і всевітнєвідомі рокові хіти в джазовій обробці. До слова, колектив «The Three Waves Trio» виконував пісні таких гуртів як «Metallica», «Spice girls», «Korn». Завершив джазову п'ятищого джем-сейшн за участю учасників із кожного гурту. В суботу найжвавішим ви-

явився гурт «Dislocados», який запалив публіку настільки, що дехто навіть танцював кубинську сальсу.

Окрім музичної програми відвідувачам фестивалю було запропоновано різні заходи та заняття. При вході гостей зустрічала флористична виставка «Квітковий джаз». Біля виготовлених із сiana та квітів музичних інструментів фотографувалися як дорослі, так і діти. У рамках «Art Jazz Cooperation» дітей навчали майстерності виготовлення прикрас та різноманітних композицій із сiana та трави, а луцьким журналістам колеги з Любліна розповідали про секрети написання репортажів та інших матеріалів із культурних подій.

Завершувався фестиваль 2 вересня у Рівному виступом відомої грузинської співачки Ніно Катamadze та гурту «Insight».

Наступного року «Art Jazz Cooperation» планують зробити першим джазовим фестивалем, який транслюватимуть кілька телеканалів України.

Oksana CYMBALUK

Zachwycony Ukrainą i Zamkiem Łuckim

Holenderski kowal podróżuje po świecie z mobilną kuźnią. Ostatnio, odkrył dla siebie Łuck.

W Dniu Miasta Łuck w murach Zamku Lubarta odbył się Piąty Festiwal Kowalstwa i Florystyki «Słomiany ptak». Na imprezę przybyli najlepsi mistrzowie produkcji z metalu і słomki z całej Ukrainy. Byli również goście z zagranicy. Największe wrażenie на obecnych zrobił słynny holenderski kowal Huub Sensen. Mistrz w wieku 74 lat podróżuje po całym świecie, zapoznając się z techniką kucia artystycznego. Zwiedził Indie, Japonię і kilka krajów afrykańskich, а od ponad 30 lat odwiedza Rosję. Przez ostatnie lata coraz częściej bywa на Ukrainie. Sześć lat temu по raz pierwszy trafił do Lwowa і Івано-Франківська, а w tym roku odkrył dla siebie Łuck і jego rzemieślników lokalnych.

Huub Sensen docenia umiejętności naszych kowali і uważa, że mogą się od nich uczyć najbardziej doświadczeni rzemieślnicy z całego świata. Holender rozpoczął swoją przygodę z metalem w wieku 14 lat. Ma za sobą 60 lat pracy і setki ton wyprodukowanych wyrobów. Jeszcze w 1960 roku stworzył własny, specjalnie wyposażony warsztat. Założył przy nim szkołę kowalstwa, gdzie ponad pół wieku uczy młodzież ciekawego і oryginalnego rzemiosła. Najpierw zaczyna uczyć rysunku – podstawy kucia artystycznego.

Jego warsztat kowalski przeznaczony jest również do rehabilitacji pacjentów, którzy dostosowują się do społecznych warunków. Sensen uważa, że każdy musi przynajmniej spróbować zrobić coś własnymi rękami, wtedy jego życie nabiera sensu.

Mistrz uważa, że młodzi ludzie, zamiast siedzieć przed telewizorem і komputerem, powinni spróbować swoich sił na przykład w rzemiośle artystycznym, co pozwoli rozwijać nie tylko mięśnie, ale і wyrażać swoją twórczą wyobraźnię w rzeczach przydatnych dla ludzi (ozdobach, pamiątkach, artykułach gospodarstwa domowego itd.).

Po Europie Huub Sensen zwykle podróżuje samochodem z przyczepą, gdzie mieści się jego specjalna mobilna kuźnia. Znany rzemieślnik lubi odwiedzać festiwale kowalstwa wraz ze swoimi uczniami, żeby oni zaprezentowali własne, nowo nabyte umiejętności przed publicznością. Huub Sensen był zachwycony Ukrainą і cudownym Zamkiem Łuckim. «Ukraińcy są ludźmi wolnymi і zauważam, że ukraińskie wyroby z metalu oddychają wolnością» – powiedział holenderski kowal.

Wiktor JARUCZYK

Zachoplений Україною та Луцьким замком

Голландський коваль подорожує світом з мобільною майстернею. Нещодавно він відкрив для себе Луцьк.

На День міста у Луцьку, в стінах замку Любарта, пройшов П'ятий фестиваль ковальства та флористики «Солом'яна птаха». На свято завітали кращі майстри ковальської справи та солонкарства з усієї України. Були також іноземні гoсті. Присутніх найбільше вразив відомий голландський коваль Хууб Сенсен. 74-річний майстер подорожує усім світом, де знайомиться із технікою художньої ковки. Так, він побував у Індії, Японії, кількох африканських країнах. Понад 30 років постійно відвідує Росію. В останні роки усе частіше буває ще й в Україні. Шість років тому вперше побував у Львові та Івано-Франківську, а в нинішньому році відкрив для себе ще й Луцьк і його місцевих майстрів.

Хууб Сенсен високо оцінює майстерність наших ковалів і вважає, що у них

є чого вчитися навіть надзвичайно досвідченим майстрам з усього світу. Вперше голландець узяв до рук молоток для чарування із металом у 14 років. За спиною 60 років роботи і сотні тонн виготовлених речей. Ще у 1960 році створив власну спеціально обладнану майстерню. Там заснував і школу ковальства, де упродовж більше як півстоліття навчає молоді цікавому і оригінальному ремеслу. У першу чергу, навчають починає з малювання – основи художньої ковки.

У його кузні-майстерні навіть проходять реабілітацію пацієнти, аби звикнути до соціальних умов життя. Сенсен вважає, що кожен мусить спробувати зробити бодай щось власними руками, тоді його життя не буде втраченим. На думку голландця, дуже важливо, щоб молодь замість

того, щоб сидіти перед телевизором і комп'ютером, долучалася до ремесла, розвивала м'язи і втілювала творчу уяву в корисні для людей предмети (прикраси, сувеніри, речі домашнього вжитку тощо).

По Європі Хууб Сенсен звик подорожувати на автомобілі із причепом, на якому вміщається його спеціальна мобільна кузня. Запальний майстер любить відвідувати фестивалі ковальства разом зі своїми учнями, щоб вони показали власні, щоби завоювати людям широкого загалу людей.

Хууб Сенсен був захоплений Україною і прекрасним Луцьким замком. «Укraiнці – вільні люди і я бачу, що у ваших витворах з металу дишає свобода», – сказав голландський коваль.

Виктор ЯРУЧИК

„Zadanie realizowane w ramach zlecenia przez Kancelarię Senatu zadań w zakresie opieki nad Polonią і Polakami за границя w 2011 r. dzięki pomocy Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie”.